ஸ்ரீ.

ஸ்ரீ மத ராஜராஜ ஸ்ரீ சுவாமிகாய நம

ஸ்ரீசைல ராஜ ஸ்ரீ குமார ஸ்ரீ சுவாமிகாய நம.

தத்வ நிதி

(தத்துவ போதினீ)

ஸ்ரீ கழியாலம் வ்யாதிந ஆதி வராஹஸ்வாமிநா

ஸ்ரீராஜராஜ ஸ்ரீ சுவாமிகள் யதீந்த்ர ராம

ப்ரவர்தகஸ்வாமி ஸ்ரீஹாஷ்யாதி வம

ஸ்ரீவரதராஜ விஜ்ஞாபநவ வசன

கூத்தாடகுப்பம், திருமலை நல்லான்சக்ரவர்த்தி

ராஜராஜ ராஜதாரி ந விரசிதா ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி வரதகுணாவலம்பிகாயை நமஃ

காஞ்சி வரதராஜ

ஸ்ரீ ராஜராஜ ஸ்ரீ

ராஜ ராஜிதா

புரட்டாசித் திருவேணம்.

1936

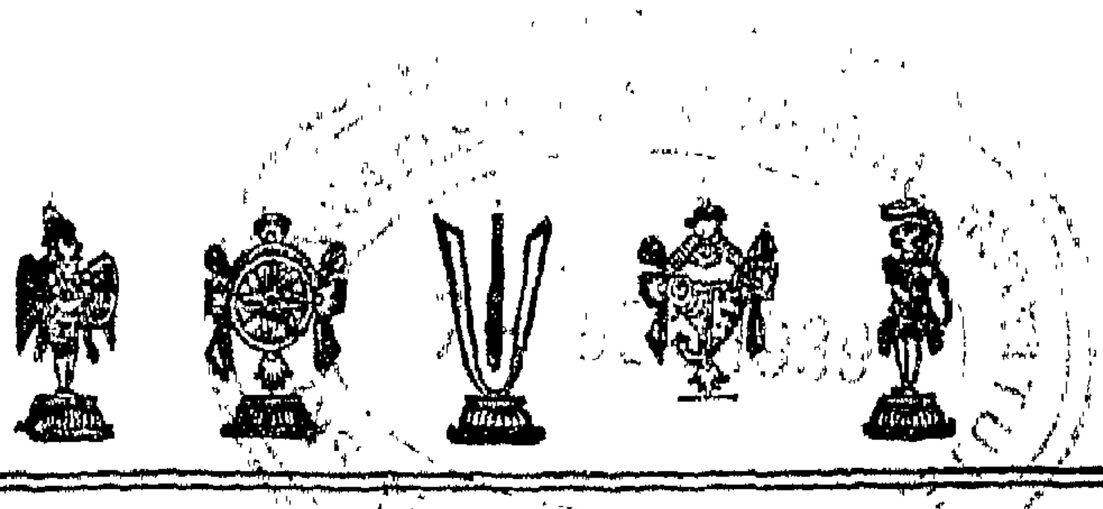

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஹ

ஸ்ரீமதே வேதாந்தாசார்ய மஹாதேசிகாய நம

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நமஹ

ஸ்ரீ மதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம

ஸ்ரீயஃபதி நாராயணாப்யாம் நமஃ

தத்வபோதினீ

(தத்துவபோதினீ)

ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மதி பூணசை முனிவோன்றுவழி

யாவாதி நிவாஸம் ஸ ஸ்ரீமஹாராயணம் வரழி

கவிதாண்ட வேநிமயொ ராமானுஜாரிய

மி தாண்டவடிவுஸாதி விவுர முனிவம்மஜ ।

கூவாயகுரவாணாஞ்ஞவதிவிஷய மனிதி கூதிழி

ஜகு ராதுமதசிக்குவாவி பூதயமொவராழி

கூதுதவி நயொவெதஃ வண்டிதாநு பூயழுயெ ஶ்ரீஹாம்

கூவமெயெவ கூதிவ்லயம் கியதாம ஞ்யவதிமொவர

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கிரந்தம் செய்து வெளியிட்டார். அதற்கு பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்துவம் என்று பெயர். அதில் 16, 17, 18 பக்கங்களில் ஒரு ப்ரஸங்கத்தைக் கொண்டுவிட்டுக்கொண்டு, ஒரு விஷயம் எழுதியிருக்கிறார். அதாவது நபிஞராச்சான்பிள்ளை என்கிற ஆசாரியரால் செய்யப்பட்ட த்வயார்த்தவிவரணபரமான ஓர் க்ரந்தத்தில் "இப்பதத்தில் த்விவசனம் ஸத்வித்தீயமிவ்வுபாயமென்கிற ஸாதனஸ வசநத்தைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளும் கூடி உபாயம் என்னில் சரணங்களிரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென வேணும். இவிரு ரும் ஸமப்ரதாநமென்னில் அவளும் தனியே உபாயமாய் அவனும் தனியே உபாயமாய் விசிஷ்டமுபாய

மென்னும் ார்த்தை ிரோதிக்கும். ஆகையாலே அவளுக்குப் புருஷகாரபாவமும் அவனுக்கு உபாயபாவமும் வ்யவஸ்தித மாயேயிருக்கும்" என்று வாக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. இவைகளின் அர்த்தத்தைத்தான் ஸ்ரீதேசிகன் ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் த்வயாதிகாரத்தில்

ஸ்ர ாவிதி நிஜெுஸ்ர வதீதெ ஸ்ரிஷ்டு வாயக
ஸ்ர உதி ஸ்ரெநெரிஷ்ம் ெவ்ரோகத ஸ்ரீ ஸ்ரஹவ்விரோயத
ஸ்ரவ்ஹவ்ஸ்ரரவ்ஹதம் வ்ரோவ்தம் ெவெஸ்ரிஷ்டு வ்ரயஸ்ரஹ்ர தழி
விஸ்ரஷ்டு வ்ரரணஸ்ரிக்வம் ந ஹி வாயித ஸ்ரஹவ்ஹ தி
வ்ரரணாநி தி வகதவ்ரஸ்ரி தி யவ்ச வ்ரவ ஸ்ரஜி தழி
ஸ்ரு நுஸ்ரெஜ்ரோரவஹாவ்ஸ்ரு ம் தத்வ தி வ்ரோயா நு தொzஸ்ரய ஈ
ந ஸ்ர ஜி வஸ்ரவ தீகெ வஸ்ரஜி தீயொகிவ்ஸ்ரா ஹஸ்ர
தயாதெ்ரு தி வ்ரரா ஸ்ரீ ஸ்ரு உஸ்ரிஸ்ரு த ஸ்ரு ரா வ்ஸ்ரா ஹஸ்ர

என்கிற சுலோகங்களாலே தூஷித்திருக்கிறார். ஆனால் க்ரந்த காரருடைய அபிப்ராயத்தைச் சரியாக அறியாமல் த்வயத்தில் பிராப்டிக்குமுபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீமந்நாராயண ரணாநு என்றிப்படி பகுவசனாந்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று க்ரந்தகாரர் அபிப்பிராயப்பட்டதாக கருதி தூஷித் திருக்கிறார். 'பந்தத்திற்கு அப்படி அபிப்ராயமன்று. பிராட் டி 'குமுபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ஸ்ரீநாராயணரணாநு'

'றிருக்கவேண்டுமென்றே அபிப்பிராயம். சில ஆசாரியர் ள ' ஸ்ரீமந்நாராயணசரணம் " என்று ஏகவசனாந்தமாகவிருந்தா லும் ஜாத்யேகவசனாந்தமாகக் கொண்டு நாலு சரணங்களைக் கொள்ளலாமாகையாலே பிராட்டிக்கும் உபாயத்வம் அங்கீகரிக் கலாம் என்று அபிப்ராயப்பட்டார்கள். ஒருவரும் பிராட்டிக்கு முபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் ' ஸ்ரீமந்நாராயண சரணந் ' என் றிருக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படவில்லை. ஆ கயால் இப்படி தூஷித்தது சரியன்று என்பதே.

சில வருஷங்கள் கழித்து மறுபடியும் மற்றொரு க்ரந்தம் செய்து ளியிட்டார். அக்கிரந்தத்திற்கு "ரக்ஷாவிலோசன பா பிர ாசிகை" என்று பெயர். அக் 'ரந்தத்திலும் 9 10,11, 12 பக் ' ளில் அதே விஷயத்தை எழுதியிருக்கிறார். தேசி

ட க்ரந், களில் தம்மு டைய பூர்வாசாரியர் ள் ஸ்ரத்தி
ஷ்யமா ச் சொல்லியிருக்கும் தாஷணை க முழுது ந
ய்ரு ஷ ஹ நிவாஸ்ய ளையொழிய ஒரு தாஷணைமா ாது சரி
யானதன்று. அதற்கு ஒன்றை உதாரணமாகக் காட்டுகிறேன்
என்று சொல்லிவிட்டு முன்குறித்த விஷயத்தையே யெழுதி
யிருக்கிறார்..... மூன்று ரஹஸ்யங்களுக்குள் ஒன்ரூன த்வயத்
திணுடைய முதல் வாக்யத்தில் முதற்பதத்தில் இருக்கும் த்வி
ச த் த வியா யானி கும் பூர் ாசார்யர்கள் ஓரே மு மாக
த்விவசனத்தாலே உபாயபூர்த்தி வெ ல்லப்படுகிறது என்று
ஸாதிக்கிறார்கள. அப்படியே பிளை லோகாசார்யரும் முமுகூப்
படி என்கிற க்ரந்தத்தில சரணை என்கிற வித்தாலே உபாய
பூர்த்தி சொல்லப்படுகிறது என்று ஸாதி கிறார். இதற்கு வியா
யானம் செய்கிற மண ாளமா முனி ' 'த்வி ச ம இர 'டு 'கு
மேல் மற்றொன்று புகுர ஸஹியா மயாலே ஸஹாயாந்தர நிர
பேக்ஷமான உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென் க" என்று ாதித்
திருக்கிறார்..... இதற்குத் தாத்பர்யமா து லோ த்தில் ஏ
வசனம் ஏ த் த்தைப்போலே பகுத்வத் தயும சிலவழி ளாலே
சொல்லச்ச 'தியு டையது. அப்படியே பகுவ மும் பகுத்வத்
தைப்போலே ஏ த்வத் தயும் சில ழி ளாலே சொல்ல ச 'தி
யுடையது. த்விவசனமோவென்றால் அப்படிப்பட்டதன்று.
எந்த ாலத்திலும் எந்த விதத்தாலும் த்வித்வமென்கிற ஸங்கி
யையோடு கூடின வஸ்துக்களையே சொல்லும். இது சாஸ்திரம
போகும்வழி. இந்த அர்த்தத் தத் தான் நயிராச்சா '
பிள்ளை தம்மு டைய க்ரந்தத்தில் இன்னு 'விசதமா ஸாதித்தி
ரு 'கிறார் என்றி முதலிய விஷயங் ' இர 'டாவது க்ரந்
தத்தில் உள்ளன. ஆக இரண்டு க்ரந்த ளாலும் ஆச்சான்
பிள்ளை க்ரந்தத்திற்கு பிராட்டி 'கு உபாயத் ம் விவ ஹிதமாகில்
த் யத்தில் ஸ்ரீநாராயண சரணங் 'என்றிரு 'தே 'டும்என்றே
அபிப்பிராயம. 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணங்' என்று இரு '
வேண்டுமெ 'கிற அபிப்பிராயம் அடியோடு கிடையாது எ 'று
அண்ணங்காசாரியர் தீர்மானித்ததாக ற்பட்டது.

இ விடத்தில் மத்தியஸதரா ப 'டிதர்கள் எல்லோ ர
யும மு 'எடுத்து 'காட்டிய மண ாளமாமுனி னின் தி 'தி
யையும் அதற்கு அ ாசாரியர் அபிப்பிராயம ர்ணித்

தையும் அ டெடுத்துக்காட்டிய ஆச்சான் பிள்ளை ஸ்ரீக்தியை யும் அதற்கு அவாபிப்பிராயம் வர்ணித்ததையும் நன்றாக மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் மேல் சொல்லப்போகிற விஷயங்களை ஸாவதானமாகப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிகவும் வணக்கத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

இந்த விஷயத்தில் அண்ணங்காசாரியர் நிர்மானித்தது அடியோடு பொருந்தாது. இவர் நிர்மானித்த அர்த்தத்தை இவ டெடுத்துக்காட்டிய ஸ்ரீக்திகளிரண்டும் ஒருகாலும் சொல்லா. அந்த ஸ்ரீக்திகளுக்கு பிராட்டிக்கு உபாயத்வம் விவக்ஷித மாகில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்றே இருக்கவேண்டும் என்கிற தாத்பர்யம்தான் பொருந்துமென்றும், ஆ வே ஸ்ரீ தேசி ன் நான்கு சுலோகங்களாலே அதைத்தாபித்தது மிகவும் பொருத்தமுடையதே என்றும் நிரூபிப்பதற்காக தர்க்கார்ணவம் பண்டிதரத்னம் தர்க்கசிரோமணி, உத்தமூர் ஸ்ரீ-உப-வீரராகவாசாரியார் இப்பொழுது ஒரு க்ரந்தம் செய்து வெளியிட்டிருக்கிறார். அதற்கு 'வசனக்ருத்ய விமர்சம்' என்று பெயர். அக் க்ரந்தம் 22 பக்கங்களடங்கியது. அதற்குக் கண்டனம் என்று எண்ணி அண்ணங்காசாரியர் ஒரு க்ரந்தம் செய்து இப்பொழுது வெளியிட்டிருக்கிறார். இதற்கு 'ஸதாசார்ய ஸ்ரீக்தி ரகஸ்ய' என்று பெயர். இந்த க்ரந்தம் முழுவரை உள்பட 72-பக்கங்களடங்கியது. இந்தக் க்ரந்தத்தில் எழுதியிருக்கும் விஷயங்கள் முழுதும் பொருத்தமற்றவை என்று நிரூபிப்பதற்காக நாம் இக்க்ரந்தத்தை எழுதுகிறோம். இது ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரமென்று மத்தியஸ்தர் நினைக்கவேண்டாம். ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் நன்றாக உன்னிப்பார்க்கில் உண்மை விளங்கும்.

நாம இதுவரையில் இவர் க்ரந்தங்களில் ஒன்றுக்காவது கண்டனம் எழுதினதில்லை. இனி எழுதப்போவதுமில்லை, இக்ரந்தமொன்றுக்கே இப்பொழுது கண்டனம் எழுதப் புகுந்தோம். இதற்குக் காரணம் யாதெனில், முதலாகவெளிவந்த இவர் க்ரந்தத் தை நாம் பார்த்ததும் இவர் க்ரந்தம் முழுதும் இவ்விதமாத்தானிருக்கும் என்று நமக்குண்டான நிச்சயமும், நாலும் இரண்டு கூடினால் ஆறு என்று ஒருவன் சொன்னால் ஏழென்று ஸாதிப்பதற்கு மற்றொருவன் எவ்வளவு க்ரந்தமெழுதினாலும் அது எப்படி அவனுக்கு சக்யமாகாதோ, அப்படிய இவர் முன்

காட்டிய இரண்டு க்ரந்தங்களிலும் இப்போது வெளியிட்ட ரகஸ்ய க்ரந்தத்திலும் சொல்லிய விஷயங்கள் லாதுக்கலென்று லாதிப்பது அடியோடி சக்யமாகாது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் இனி க்ரந்தமெழுதுவது அனுவச்யகமேனன்கிறநினைவும், இந்த ஒரு க்ரந்தத்திலுடைய உண்மையான ரீதி வெளியாலுல் முன்பின்க்ரந்தங்களின்ரீதியும் நன்றாக வெளியாகும். இக்ரந்தமொன்றிலேயே அவசியம் கிருபலியங்களான வெரு விஷயங்கள் உள்ளன. அவர் க்ரந்தங்களுக்குள் இதொன்றே முக்கியமானது என்று நம்முடைய தீர்மானமும். இவ்விதமாகவே அவரும் ஓரஸமயம் எதாவது ஒன்று எழுதிவிடலாம். ஆனதுபற்றியே நாம் அவருடைய பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான க்ரந்தங்களையும், நம்முடைய இக்ரந்தத்தையும் ஒரே ஸமயத்தில் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் குறிப்பிடப்போகிற அவர் க்ரந்தங்களுடைய அந்தந்த பக்கங்களில் லாவதாநமாகப் பார்த்து உண்மையை யறியவேண்டுமென்று மத்தியஸ்த பண்டிதர்களை அடிக்கடி ப்ரார்த்திக்கிறோம். இனி விஷயங்களை விசாரிக்கத் தொடங்குவோம்.

ரகஸ்யக்ரந்தத்தில் முகவுரை முதல் பக்கத்தில் "வீராகவாசாரியர் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஸித்தாந்தம் இன்னது என்பதை ஸ்பஷ்டமாக நிரூபித்துக் காட்டவில்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது ஸரியல்ல- வீராராகவாசாரியர், வசனக்ருத்யவிமர்சம் என்கிற தம்முடைய க்ரந்தத்தில் 10, 11-பக்கங்களில் "அவளுக்கும் அவனுக்குப்போல் சரணவரணக்ரியாஸம்பந்தம் கிடையாது. அப்படியாகில் சரணஸம்பந்தம் ஸ்ரீக்குச் சொல்லவேண்டும். ஆக விசேஷ்ய சரணத்வித்வத்தையே இது சொல்லுகிறது என்பது அநுபபந்நம். ஏவஞ்ச ஸ்ரீமந்நாராயணசரணங் என்று பஹுவசநாந்தமாக இருக்கவேணுமென்கிற ஆக்ஷேபத்த மூன்றுவது காரிகையால் பரிஹரிக்கிறார்" என்கிற அவதாரிகையாலும், விசேஷணத்திலும் க்ரியாஹேதுத்வாஹ்ய வஹாயத்வஸம்வலிதம் வாக்யஸ்வாரஸ்யஸித்தம், இதற்கு விசேஷபாத மிராதம்போது இதை அழிக்கலாகாது.....
ஆக சரணவரணவிஷயத்வம் பிராட்டிக்குமுண்டு..... ஆகையால் ஸ்ரீசரணத்வையும் சரணமாகப் பற்றுவது மந்த்ரதாத்பர்ய

விஷயம்தான்" என்கிற மேல்வாக்யங்களாலும ஸ்ரீ தேசிகனு டைய காரிகாவியாக்யானப்ரகரணத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே பிராட்டிக்கும் ஸாக்ஷாத் மோக்ஷார்த்தமாக சரணவரணகர்மத்வ மான உபாயத்வமுண்டென்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள் ளத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் காட்டியிருக்கிறார்.

இதற்குமேல் முகவுரையில் "ஸ்ரீராகவாசாரியர் விமர்சத் தில் 21 வது பக்கத்தில் பிராட்டியின் உபாயத்துவத் தப்பற்றி ஸ்ரீதேசிகன் ஒன்றும் ஸாதிக்கவில்லை. ஸ்ரீக்கு விசேஷணத்வத் தை ஸ்தாபித்துவிட்டால் பிறகு யதாப்ரமாணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய்நிற்குமென்பதை அவர்களே தெரிந்து கொள்ளலாமென்று ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவுள்ளம் என்று எழுதியிருக்கிறார். இவர் அபிப்பிராயப்படிக்கு ஸ்ரீயின் உபா யத்வம் ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறதென்ற விளங்குகிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விமர்சத்தில் 21-வது பக்கத்திலோ "ஆயால் பிராட் டிக்கு அசக்திக்குக் காரணம் யாதொன்றுமே இல்லையாகயாலு பகவானுக்குப்போலே ஸ்வீகாரஸங்கல்பாதிகளுக்குத் தடை சொல்ல யாதொரு ப்ரமாணமும் இல்லையாகையாலும் அஸங் கோசேந இருவருக்கும் துல்யோபாயத்வமுண்டென்பது மற் றொரு பக்ஷம். ஸ்ரீதேசிகனும் ஸர்வபூர்வாசார்ய ஸம்மதமான விசேஷணத்வத்தை 'சரணௌ' என்கிற த்விவசநத்தைக் கொண்டு தள்ளுகிற பக்ஷத்தை நிராஸம் செய்து, சரணசப்தார்த்தசோதனமும் செய்துவிட்டால் பிறகு யதா ப்ரமாணம் உபாயத்வம் எவ்வளவு தூரம் போய் நிற்குமென் பதை எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாமென்று அப்பக்ஷத்தை விரிவாக நிராகரித்தருளினார்" என்கிற வாக்யங்கள் உள்ளன. இதில் மற்றொரு பக்ஷமென்பது யாருடைய பக்ஷம்? அப்பக்ஷத் தில் பிராட்டியின் உபாயத்வவிஷயத்தில் என்ன அர்த்தஸ்திதி எற்படுகிறது? எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலாமென்பதற்கு எதை எவ்விதமாகத் தெரிந்துகொள்ளலாமென்று அர்த்தம்? அவரவர் ளென்று எங்கேயிருக்கிறது? எளிதில் தெரிந்துகொள்ளலா மென்று சொன்னால் உபாயத்வத்திற்கு ஊசலாடுதல் எப்படி எற்படுகிறது? ஆக இப்படி அநுவதித்தது அடியோடு பிசகு பொய்யுமாம்.

இரண்டாவது பக்கத்தில் " வீராகவாசாரியர் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வம் விவக்ஷிதமாகில் 'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்றே இருக்கவேண்டுமென்று ஆச்சான்பிள்ளையின் அபிப்ராயமென்று ஸ்தாபிப்பதில் பெருமுயற்சி செய்யவில்லை " என்று எழுதியிருக்கிறார். பூர்வபக்ஷிகளை வெகுவிதமாக தூஷித்தால்தான் பெருமுயற்சி ,செய்ததாகுமென்பது இவர் அபிப்பிராயம்போலும். விருதாவான தூஷணைகளால் விஷயம் வாராது என்கிற உண்மையை யறிந்த வீராகவாசாரியர் சிறிதும் தூஷணம் செய்யாமல் விஷயத்தை மாத்திரம் மிகவும் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

விமர்சக்காந்தத்தில் 5 வது பக்கத்தில் " இவ்விடத்தில் இப்பதமென்பதாலே ' ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ ' என்கிற பதத்தை க்ரஹித்திருக்கிறார் என்பதில் ஸந்தேஹமேயில்லை. இங்கு த்விவசனம் ஸ்ரீக்கு உபாயத்வ வ்யவச்சேதகம் என்று சொல்லுகிறார் என்பதும் நிர்விவாதம் " என்றும், 8 வது பக்கத்தில் " அவர் கருத்தாவது விசிஷ்டஸ்தலமான இவ்விடத்தில் விசேஷணத்திலும் க்ரியாந்வயம் விவக்ஷிதமாய் பிராட்டியுமுபாயமென்னில் அப்போது சரணசப்தார்த்தத்தில் நாராயணனுக்குப்போலே ஸ்ரீக்கும் அந்வயம் சொல்லவேண்டும். ஆக இருவருடைய சரண களும் சேர்ந்து நாலாகையாலே த்விவசனம் அஸங்கதமாகிறது என்று" என்றும், 12-வது பக்கத்தில்" இவ்வளவால் 'ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ' என்று ஆபாதனமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு அபிமதமென்பது அவருடைய பிரதமவாக்கியத்தாலேயே ஸ்பஷ்டமென்பதும் " என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு " இவ்விடத்தில்.....ஸந்தேஹமே இல்லை " என்கிற ஒரு வாக்கியமே ஆச்சான்பிள்ளைக்கு 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்பதே ஆபாத்தியமாக அபிப்ரேதம். வேறுவிதமாக ஒரு லும் கொள்ளமுடியாது என்பதைத் திடமாகக் காட்டச்தி உடயதன்றோ? இவ்வாக்கியத்தின் அர்த்தத்தை இவரே தம்முடய ரஹஸ்யத்தில் 30 வது பக்கத்தில் " ஆச்சான்பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்தியில் இப்பதத்தில் த்விவசனமென்று உபக்ரமமாகயாலே ஸ்ரீமந் நாராயணசரணௌ' என்கிற பதமே அவருக்கு விவக்ஷிதமாதலால் மதுப் ப அவர் விட்டுவிடவே

ஆபாதனம் பண்ணுகிறதென்கை சோராது என்று பிறர் எழுது வது அவிம்ருஷ்டாபமணீயம்" என்று அநுவதித்திருக்கிறதே? இதைவி, எப்படிச் சொல்லலாம்?

இதற்குத் தூஷணமாக 'இப்பதத்திலென்று தொடங்கி யுள்ள வாக்யம் வேறு. இரண்டென்னவொண்ணாது நாலென்ன வேணும் என்பதோடுகூடிய வாக்யம் வேறு." என்று அவ்விடத்தி லெழுதியதும் பொருந்தாது. இரண்டென்ன வொண்ணாது என்கிற அம்சத்தைச் சிறிது விசாரிப்போம். எந்த விடத்தில் சரணங்கள் இரண்டென்று சொல்லியிருப்பதை ஆச்சான்பிள்ளை ஒண்ணாது என்று தடுக்கிறார் என்று பராமர்சித்தால் த்வயத்தில் சரணௌ என்று சொல்லியிருப்பதை என்றே விளங்கும். ஸ்ரீ நாராயண சரணௌ என்றுவது நாராயண சரணௌ என்றுவது கேவலம் சரணௌ என்றுவது எங்கேயோ சிலவிடத்தில் இருப்ப தாகக் கருதி அதைத் தடுக்க த்வயவிவரண ப்ரகரணத்தில் ஆச் சான்பிள்ளை ஆரம்பித்தாரென்று சொல்வது ஒருபடியாலும் சக்கியமாகாதன்றே? ஒண்ணாது என்று எங்குள்ளதைத் தடுக் கிறார் என்கிற விசாரமே இங்கு முக்யம். ஆகையால் ஆண்ணங் காசாரியருக்கு இப்பதத்திலென்கிற பதம் எந்த வாக்யத்திலிருந் தாலென்ன? எப்படிக்கும் இந்த விசாரம் த்வயத்திலிருக்கும் த்விவசன விஷயமென்பதில் ஸந்தேகிக்க கொஞ்சமும் வழி இல்லையே?

இங்கு இந்த விஷயம் அறியத்தக்கது "இப்பதத்தில் த்வி வசனம் ஸத்விதீயம் இவ்வுபாயமென்கிற லாஹல வசனத்தைத் தள்ளுகிறது. அவனும் அவளுமுகூடி உபாயமென்னில் சரணங் ளிரண்டென்ன ஒண்ணாது. நாலென்ன வேணும்" என்பது ஆச் சான்பிள்ளை லக்ஷ்யமென்று இவரே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். இந்த வாக்யங்களில் ஒவ்வொரு பதத்தையும் வுன்றிப்பார்க்க வேண்டும். இப்பதத்திலென்பதற்கு 'ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ' என்கிற பதத்தில் என்று அர்த்தமென்பதை இவரே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். இங்கு த்விவசனம் லாஹல வசனத்தை எப்படித்தள்ளுகிறது என்பதை விசாரிக்கவேண்டும். பிராட் டிக்கு உபாயத்வத்தில் பர்யவஸிக்கக்கூடியதான சேஷத்வாலக்ஷ ண க்ரியாதிகளையுடையவளாக விருக்கையாகிற விசேஷணத் வத்தைக் கொள்ளில் இத் த்விவசனம் அநுபபன்னமாய்முடியுமா

க்கல் இது லாநுலஸ்வரணத்தைத் தள்ளுகிறது என்று சொல்லக் கூடும். அனுபவத்தியோ த்விவசனத்திற்கு ஒருகாலும் சொல்ல முடியாது. பூரீக்கு உபாயத்வம் கொள்ளில் சரணசப்தம் அவருடைய சரணங்களையும் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அனுபவத்தி சொல்லுகிறதா? அவருக்கு உபாயத்வமிருந்தாலும் மதுப் இருக்கையாலே சரண சப்தம் நாராயணனுடைய சரணங்களை மாத்திரம்தான் சொல்லுமென்று வைத்துக்கொண்டு அனுபவத்தி சொல்லுகிறதா? முதல் பகுதத்தில் 'பூரீநாராயண சரணௌ' என்கிற விடத்தில் போலே 'பூரீமந்நாராயண சரணௌ' என்கிற விடத்திலும் "ஸ்தாநீநாம் அபிகுவாவிஷ்ணுராஜாதிஃ பூமியண" என்கிற வாமநஸ்மிருத்யாதிகள்படியே த்விவசனத்தாலேயே பஹுத்வார்த்தத்தைத் தெரிவிக்கலாமாகையாலே த்விவசனத்திற்கு அநுபவத்தி சொல்லமுடியாது. இரண்டாவது பகுதத்தில் த்விவசனமேயிருக்கவேணுமாகையாலே அடியோடு அநுபவத்தி சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இந்த த்விவசனம் பூரீக்கு உபாயத்வத்தை எப்படித் தள்ளும்? அனுபவத்தியில்லாவிடிலும் தள்ளுமென்னில் ப்ரபத்யே என்கிற விடத்தில் ஏகவசனமும் உபாயத்வத்தைத் தள்ளலாம். கிம் வஹுநா? நாராயணைய இத்யாதி பதங்களும் தள்ளலாம். அவனும் அவளுமாகூடி என்கிற வாக்கியத்திலும் "சரணங்களிரண்டின்னவொண்ணாது நமிலன்னவேணும்" என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? இவ்வாக்யத்தில் இப்பதத்திலென்கிற பதம் வராவிடிலும் பூரீநாராயணர்களுடைய பிரஸ்தாபமிருப்பதாலே "பூரீநாராயணவரணௌ, பூரீநாராயணியாஶ்சரணௌ பூரியோ நாராயணஸ்ய வரணௌ, பூரீஶ்சநாராயணஸ்ய வரணௌ, பூரீஶ்சநாராயணவரணௌ" என்கிற ஐந்து ஸ்தலங்களுக்குள் ஒரு ஸ்தலத்தில் பஹுவசநாபத்தி பண்ணப்படுகிறதாக அவசியமொப்புக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளில் முதல் மூன்று ஸ்தலங்களை ஒரு கூறுகவும் கடைசி இரண்டு ஸ்தலங்களை ஒரு கூறுகவும் கொள்ளலாம். முதல் மூன்று ஸ்தலங்களிலே "ஸ்தாநீநாம்" என்கிற வாமநஸ்மிருத்யாதியும் அதற்கிணங்கிய மஹாகவிப்ரயோகங்களாலும் மீமாம்ஸா நியாயவிசேஷத்தாலும் த்விவசனத்திற்கே பஹுத்வத்த அர்த்தமா தாரா மாகக் கொள்ளலாமாகையாலே "இரண்டென்ன ஒண்ணாது" என்பது அடியோடு சேராது. இது

வி ஷயத்தை இவரே ரகஸ்யமாக்ரந்தத்தில் 35ட் பக் த்தில்"த்வயத்தில் ஸ்ரீராமாயண ரஹஸ்ய என்றே ஸ்ரீராமாயணயோ: சரமஸ்ல என்றே இருந்து அது பஹுவசனாந்தமாகத்தானிருக்கவேண்டு மென்று யாராவது ஆபாதனம் செய்திருந்தால் அவர்களை வர்ய் மாள செய்ய இந்த வாதஸ்ரீத்ராதிகள் உபகரிக்கும்" என்று எழுதியிருக்கிறார். ஆக பரிசேஷ்யாயத்தாலே தாவிசரிஷ மாயுட் இதுவரை படிக்கப்பட்டு வருவதுமாகிய 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ப்ரபத்யே ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:' என்கிற த்வயத்தின் பூர்வ வாக்யபாத னமாக ப ணப்ப டிருப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த ரகஸ்ய காரரே 'இப்பதத்திலென்பது" இரண்டாவது வாக்கியத்தில் இல்லை எ கிறார். வெகு வருஷங்களுக்கு முன்னே ஆச்சா பிள்ளை ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ என்கிற ஆபாதன சரீரத்தி லே அடியோடு தாத்பர்யமில்லை. ஸ்ரீநாராயண சரணௌ என்கிற ஆபாதன சரீரத்திலேயே தாத்பர்யமென்று இரண்டு க்ரந்தங் களில் எழுதியிருக்கிறரென்பதை முன்பே சொன்னோம்

இங்கு நம்முடைய ஒரு கேள்வி. அதாவது: இரண் டென்ன ஸ்ருதி" என்பது எந்த வாக்யத்தில் பொருந்துமோ அந்த வாக்யத்த இதுதானென்று எடுத்துக்காட்டவேண்டும் எனபதே. இவர் அந்த வாக்ய விசேஷத்தைக் காட்டியேதிர வேண்டும். இவருடைய ரீதியிலே த்வயத்தினருகிலும் போக கூடாது. அப்படிப்போனாலும் மதுப் இருந்தாலும் சரணபதம் ஸ்ரீயினுடைய சரணங்களையும் சொல்லுமென்கிற பக்ஷத்திலும் சொல்லாது என்கிற பக்ஷத்திலும் இவரிஷ்டம் நிறைவேறுது. இருக்கும் த்வி சத்திற்கு ஒருவிதமான தோஷமும் சொல்ல முடியாதா யாலே என்பதைச் சற்று முன்பே சொன்னோம். ஆ யால் முன்னெடுத்துக் காட்டிய ஆச்சான்பிள்ளையின் வா த்திற்கும் அத்தோடு துல்யமான 'த்விவச ம் இரண்டுக்கு மேல் மற்றொன்று புகுர ஸஹியாமையாலே ஸஹாயாந்தர நிர பேக்ஷமா உபாயபூர்த்தி சொல்லுகிறதென் " என்கிற மண வாளமாமுனி ருடைய ஸித்தி கு ஒருவிதமான அர்த்தத் தச் சொல்லித் தலைக் கட்டவேண்டியது இவருடைய கட மையாயிருக்கிறது. இதுவே பாகிருதம் முக்யமா விஷயம். இது விஷயத்தை இவர் ஸ்தாபித்த பிறகுதான் ரகஸ்யத்தில் 19 வது பக்த்தில்"த்விவசனம்இரண்டிற்குமேல்பட மற்றொன்று

புகுர ஸஹியாமையாமே என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியும அதற்கு நமமு டய விவரணமும் கவ்யிதும்வித வனி தயாஷ்டிநிஷமு நஹிதர்களி ஹ, விஜ்ய ஹித வாஹிவா களே அசை வும் போகாது" என்று இவர் எழுதியது ஜகிக்கும் என்பதை இவர் திடமா எண்ணியிரு வேண்டுமெ.

ஆக இவ்வ வால் இப்படதத்திலென்கிற ஸூ தி குஜரத் கவாதிவாக்யதுல்யத்வம் வாராமைக் ா பிராட்டி குமுபாயத்வம் கொள்ளில் சர சப்தம் ஸ்ரீயின் ர ஸ்ளயு அவசியம் சொல்லவேண்டுமாை யாலே த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயண சரணெ என்று இப்படி பஹு சனந்தமா மே தானிரு ண்டு த்வி வசனந்தமாகயிரு க்கூடாது எ மேற ஆச்சா பிள்ளைக்கும் அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டுமாகையாலே ஸ்ரீமந் நி மா த மஹாதேசிகன் ஆச்சான்பிள்ளைஸ் ாமி மதுப்பு இரு கும்போது சரணசப்தம் ஸ்ரீயின் சரணங்களை ஒரு ாலும் சொல்லாது என்கிற அம்சத்தையும், அப்படிச் சொ லுலும் வுதநாதீநாம ஜிகுவா ஷூ ா தி வூயெண' எ று இை முதலிய ப்ரமா நியாய ளாலே த்விவச மே நாலு சரண ளையும் சொல்லக்கூடுமெ கிற அமசத தயும் அறியாமைமாலே 'இரண் டென்னவொண்ணது நாலென்னவேணும்' என்று ஸாதித்திருக் கிறர் என்று திருவுள்ளம் பற்றி வர ாதி வதுவ்ரிதி யவ வூவஜ்ஜிதழ ஸ்ருநிஜ்ஜுரவஹாவ்ர தத்திவூ யாநுகொz யாஸ் என்று வஜ்ரி வாயிதமா தூஷ ணத் தயருளிச்சி யதார் என்று தீர்ந்தது.

இர டா து ப த்திலேமே ாரி ாதர்ப்ப த்தில் ஸ்ரீநாராயணசரணெ' எ று ஆபாத்ய சரீரத் த பஷட மா வே எடுத்து ாட்டியிருக்கிறது" என்று ொல்லபட்டி ரு கிறது

இதுவும் அடியோடு பொருந்தாது. அ கு ப தி யா து ர வரொ வாய கூாஹி த வாய ெ ந தீதுாஹ வர ாநு ாதி வ யு வரணாதி நிஷெகுஸ ுாஸ் விஸிஷ்டவி கூாயாதி யஸ் வூவஜ்ஜித சூவாதிதழ தஸ் ஸ்ருநிஜ்ஜுரவஹா ுழ திவூாயாநுகொz யா ஸர ுெ ந துர வூ

யாநுதொzஙய வதுயாஷு விஶஷணகூநாஙய , ஸஜ
ூயாதெநுநொஹயொவிூவகூஷாயாதெவ ஹி ஶ்ரீநாராயண
உாணாநு ஊதி வதுவுழி விஶஷணதயாzநுதாஷுா
ூயாநுவிவக்ஷாயாதே ூயாநஹ மிதவிஶஷுவாணஜி
கூஶாஹாவெவ தயா நிஜெபுபாச: । ஈநுயா ஶுக்ஷணவிஶி
ஷ்டா ராஜஹுர் கூஶதஜ ஊதுது வனுவயநம் நஷுாசு ஜ கி'
என்பது. இந்த பக்திக்கு என்ன அர்த்தமென்று விசாரிக்க
வேண்டும். கீழ் ஶ்ரீஶவயவிஶாயதம் ' என்றும், ஸவ
ஷுராவஸதம் என்றும், த்விவசநத்திற்கு ஶ்ரீயின் விஶேஷண
த்வத்தைப் பாதிக்க யோக்யதை உள்ளதாகக் கொண்டு, உபக்ர
மாதிகரண ந்யாயத்தால் முதலில் சொல்லப்பட்ட விஶேஷணத்
வம் ப்ரபலமாகையாலே அதை முடிவிலிருக்கும் துர்பலமான
த்விவசனம் பாதிக்காது என்று சொல்லப்பட்டது. வாஸ்தவத்
தில் த்விவசனத்திற்கு அதை பாதிக்க யோக்யதையே கிடை
யாது. ஶ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனம் வரவேண்
டியிருந்து அது வராமல் த்விவசனம் வந்திருந்ததாகில் இந்த த்வி
வசனத்திற்கு விஶேஷணத்வத்தைப் பாதிக்க சக்தி ண்டென்று
ஒப்பு கொண்டு அந்த வாயத்தை விலக்க ந்யாயத்தைக்கொள்
வது ஆவஶ்யகமாகும். இவ்விடத்திலோ ஶ்ரீக்கு உபாயத்வத்
தைக் காட்டக்கூடிய விஶேஷணத்வமிருந்தாலும் சரணசப்தம்
விஶேஷ்யமான நாராயணனுடைய சரணங்களையே சொல்லவேண்
டிய நிர்ப்பந்தமுள்ளதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸக்
தியே இல்லாமையாலே விஶேஷணத்வத்தை வாயிக்கச் சக்தி
யற்றதாவே த்விவசனம் நிற்கிறது. ஆகையால் இங்கு ந்யாய
ஸஞ்சாரம் அநாவச்யகம். ஶ்ரீக்கு அப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்து
அதற்கனுகுணமான மதுப் என்றும் ப்ரத்யயத்தை ப்ரயோகித்
திருக்கும்போது சரணசப்தம் ஶ்ரீயின் சரணங்களை ஒருகாலும்
சொல்லாதாகையாலே பஹுவசனத்திற்கு ப்ரஸக்தி இல்லையா
கையாலே ஶ்ரீக்குமுபாயத்வம் கொள்ளில் பஹுவசனமிருக்க
வேண்டுமே என்கிற ப்ரஸங்கம் அஸங்கதமேயாகும். இருவருக்
கும் துல்யமா ப்ராதாந்யத்தையே விவக்ஷித்து அ, ற்கு அநு
குணமாக மதுப் ப்ரத்யயம் ஸஹசப்தம் முதலிய வகளை ப்ர
யோகியாமல் இரண்டு பதங்களுக்கும் ஆஹு ஸமாஸத்தைக்கி ண்
டால் அப்போது சரணசப்தம் ஶ்ரீயின் சரணங்களையும் சொல்

லக்கூடிய சக்தி உள்ளதாகையாலே பதஞ்வசனம் வரவேண்டும் என்று ஆபத்தி பண்ணலாம். ஆக மதுப் முதலியவைகளில்லா மலிருக்கும் ஆநவஸோவஸத்தில் பண்ணக்கூடிய பதஞ்வசனு பத்தியை மதுப்பிருந்து விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்று மிடத்தில் பண்ணின்து அடியோடு பொருந்தாது. இப்படியிசை யாமல் விசேஷணவிசேஷ்யபாவம் தோன்றுமிடத்திலும் வாஸ் தவத்தில் விசேஷ்யத்துக்குப்போலே விசேஷணத்திற்கும் சேரச் சொல்லப்பட்ட க்ரியாதிகளுண்டாகில் த்வந்த்வஸமாஸத்தில் போலே வசனுதிகள் வரவேணுமென்று கொள்ளில் ஹகூஷண விஶிஷ்டா ராதிகூமதம் என்கிறவிடத்திலும் கூமதா என்று த்விவசனம் வர ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையால் விவகூாதீனமாக சப்தப்ரயோகம் பண்ணும்போது ஒன்றுக்குச் சாப்தமாக விசே ஷணத்வம் சொல்லில் அவ்விடத்தில் விசேஷ்யத்தை அனுஸ ரித்தே லிங்கவசனுதிகள் வருமென்று எல்லோருமிசையவேண் டியதால் த்வயத்தில் பதஞ்வசனாபத்தி அடியோடு பொருந்தாது என்கிற அர்த்தம் இந்த காரிகாதர்ப்பணவாக்யங்களுக்கு ஸ்பஷ்ட மாகத் தோன்றவில்லையா? இவ்விடத்தில் ‘நயா ஹகூஷண விஶிஷ்டா ராதிஹூ கூமதஃ தயுத வன ஷந நவயாசு’ என்கிற வாக்யத்தை முக்யமாகக் வனிக்கவேண்டும். இங்குள்ள ‘ஸ்ரீநாராயண சரணுந்’ என்பதை இவர் தமக்கு அனுகூலமா எடுத்தது கொஞ்சமாவது பொருந்துமா? இது ‘பச்ய சகுந்தலாவண்யம்” என்றால் ‘க்வ மே அம்பா’ என்று கேட்ட தோடு துல்யமாகாதா? இருவருக்கும் ஸமப்ராதான்யவிவ கூ யைக் காட்டும் ஸமயத்தில் மதுப் ப்ரத்யயத்தோடு கூட எப்படி எடுக்கமுடியும்? ஆ கபாலேயன்றே மதுப் இல்லாமல் எடுத்துக் காட்டியது. “த்வயத்தில் ஸ்ரீக்கும் உபாயத்வமுண்டாகில் ஸ்ரீ நாராயண சரணுந் என்று இருக் வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல் லுவது சரியல்ல” என்றன்றே இவருக்கு அபிமதமான அர்த்தம் வேறுவித மாறால், வகிவூாயாநுதெ zஷயாசு வதுாவஸு நுதி விஶிஷணெ நாஷயம் கூநுதாவஸுாவூாயாநுவிவகூா யாம் தா கூநுயா” என்கிற இந்த வாக்யங்களுக்கு என் அர்த்தம் சொல்லுகிறது. இந்த ரகூாகாரே அதைச் சொல்லித் தலைக்கட்டவேண்டும். ‘சரணுநிதி வக்தவ்யம்’ என்கிற ச்லோ கத்திற்கு இவர் சொல்லுகிற வியாக்யான தாத்பர்யத்தை அநு

ஸ்ரீதேசிக ஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் உபாயத்வத்தை எவ்விதமாகச் சொல்லுகிறார்கள்? பிராட்டிக்கு அப்ராதான்யமாவது என்ன? உபாயத்வமாவது என்ன? விசிஷ்டமுபாயமென்பதற்கு என்ன தாத்பர்யம்? ஸ்ரீக்கு தனித்து உபாயத்வமில்லை என்பதற்கு என்னபாயம்? என்று விமர்சிக்கப்படுகுந்து ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூக்திகளையும் தத்வ்யாக்யாந ஸ்ரீஸூக்திகளையும் யதாக்ரமமாக லேவித்தால் இவ்விஷயங்களினுண்மை நன்கு விளங்குமாகையாலே அப்படியிருக்குமதிகாரி விஷயத்தில் இந்த ஸாரஸங்கேபத்திற்கு வெகுமதிபெற அடியோடி அவகாசமில்லை.

ஸாகூாந்மோகூப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வ மோகூார்த்த பரஸ்வீகர்த்ருத்வ ஏததுபயாத்மகம் ப்ரகிருதத்தில் உபாயத்வம். இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டி பகவான் இவர்களிருவருக்கும் தனித்தனியே உண்டு. பிராட்டிக்கு இவ்வுபாயத்வம் அனுதி பகவதிச்சாஸித்தம். பகவானுடைய உபாயத்வமோ பிராட்டியின் இச்சாஸித்தமன்று. இதுதான் உபாயத்வத்தில் பேதம். இதையிட்டே பிராட்டிக்கு அப்ரதாநைபாயத்வ வ்யபதேசம். விசிஷ்டமுபாயமென்பதற்கு ஒரு சேதனன் விஷயத்திலும் அவன் மாத்திரமாவது அவள் மாத்திரமாவது தனித்து மோகூரூப பலப்ரதான சங்கல்ப தத்தர்த்த பரஸ்வீகாரங் ளப் ப ணுகிறதில்லை என்று அபிப்பிராயம். உபாயத்வம் வ்யாஸஜ்ய வ்ருத்தி என்பதற்குமிதுவே தாத்பர்யம். உபாயத்வி த்வமில்லை என்பதற்கு பகவான் எப்படி அன்யேச்சானதீனமான உபயத்வமு டயவனே அப்படி அன்யேச்சானதீனமான உபாயத்வமுடையதான இரண்டாவது வஸ்து கிடையாது. பிராட்டியோ வென்றால் அவனுடைய அனுதிச்சாஸித்தமான உபாயத்வமுடையவள் என்று தாத்பர்யம். பிராட்டிக்கு பதிபாரதந்திரியரூபமான அப்ரதான்யமாவது அவனுடைய இச்சாதீனமான ஸர்வவியாபாரங் ளையும் உடையவளாக விருக்கையே. இந்தஅம்சம் எல்லாசேதனர்களுக்கும் துல்யமானாலும் இவளுக்கு மோகூப்ரதான ஸங்கல்பாச்ரயத்வம் பரஸ்வீ ர்த்ருத்வம் ஜகத் ஸர்காதி வியாபாரவத்த்வம். ஏகோனஸமஸ்தசேஷித்வம் என்று இவை முதலிய ஆ ர ங்கள் அனந்யதாஸித்தப்ரமாணங்களாலே ஸித்தி யாலேஇதரசேதன ரக்காட்டிலும் நெடுவாசி உண்டு.

வேதாந்த தேசிகர் யாமுனாசார்யர் ஆளவந்தார் ஸ்ரீமந் நாராயணனை முதல் ஆசார்யர்களாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை அனுசரித்து ஸ்ரீமந் நாராயணனே பரதேவதை என்கிற வ்யவஹாரத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனை ஆராதிக்கும் ஸாத்விகர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் என்கிற வ்யவஹாரமும் ஸ்ரீதேசிகஸம்ப்ரதாயஸ்தர்கள் அனைவருக்கும் அபிமதமேயாம். ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயங்களாலே பிராட்டியின் உபாயத்வ விஷயத்தில் இவர்த்தஸ்திதியை இசைந்திருக்குமவர்கள் விஷயத்தில், இவருடைய முகவுரையில் 3, 4 பக்கங்களிலும், ரக்ஷாக்ரந்தத்தில் பல விடங்களிலும் உள்ளதான "பிராட்டிக்கு ப்ரதான உபாயத்வம் கொள்ளில் உபாயத்வித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். அப்ரதான உபாயத்வம் கொள்ளில் அது புருஷகாரத்வத்திலேமுடியும்". "விசிஷ்டமுபாய மென்றே தேசிக ஸூக்திகளிலுமேற்படுகிறது." "பிராட்டிக்குத் தனித்து உபாயத்வம் சொல்லவழியில்லை" என்று இவை முதலிய வாதங்கள் எப்படி ஸபலமாகும்? 'நவரத்ன' என்கிற காரிகார்த்தத்தையறிந்தால் எவ்விதமான உபாயத்வித்வமும் அநிஷ்டமென்பது விளங்கும்.

இவர் ஸ்ரீதேசிகனுக்கு பகவானுக்குப்போலே பிராட்டிக்கு ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயத்வம் அனபிமதம் என்று ஸ்ரீதேசிக ஸூக்திகளைக்கொண்டே உபபாதிக்கிறார்.

இது மிகவும் விசித்ரமானது. இதற்குப் பதில் சொல்லுவதே அவிவேகமாகும். ஆகிலும், ஸ்ரீதேசிகன் ஸூக்திகளை அடியோடு ஸேவியாதவர்களைக் குறித்து ஸங்க்ரஹமாக சில ஸூக்திகளை மாத்ரம் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஸ்ரவணகாலத்தில் தக்ஷிணதிக்கு ஜ்ஞாநி ஸ்ரீவைஷ்ணவன் என்பது ஸித்தோபாயசாதனாநுஷ்டாநத்திலுள்ள ஒரு காரிகை. இதில் பூர்வார்த்தம் எதற்காக ப்ரவர்த்திக்கத்து? ஸ்ரீவைஷ்ணவ உபயஸ்ரவணவாஹி உபநிஷத்ப்ரதிபாதிதமான ஸர்வேச்வரனை ஸ்ரீமாத்ரம் எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஸ்ரவணகாலத்தில் தக்ஷிணதிக்கு ஜ்ஞாநி ஸ்ரீவைஷ்ணவன் என்பது ஸித்தோபாயசாதனாநுஷ்டாநத்திலுள்ள காரிகை. இந்தக் காரி

யும், யு கூவாஷ தாலையு' எ 'கிற ச்லோ த்தில் சொ 'ன
கு விபா த்தின்படியே பும்ஸ்த் பிக்ருத் ப்ரசாஸித்ருத்
வாதி ளாலே ப்ரதாபோத்தரனுய் தண்டதரனுய் நிற்கிற ஈச்
வரனைப்பற்ற இழிவார் 'கு ஸ்த்ரீத்வ மாத்ருத் ாதி ளாலே ந்த
மார்தவ வாத்ஸல்யாதி குணதிசயத்தாலே இவள் அவனைப்பற்ற
நம 'குப் டரு தோரமாகையும் ஈச்வர ஸ்வாதந்திரிய நியதமென்று
ொ 'ளில் இப்படியே ஸஹதர்ம சாரிணியான இவளாலே
விசிஷ்டனுய்க்கொ 'டு சரண்யனுகையும் ஈச்வரஸ்வாதந்திரிய நியத
மென்று கொண்டால் ஒரு ப்ரமாணத்திற்கும் விரோதமில்லை.'
என்கிற த்வயாதி ார ஸ ிக்தியையும் ஸங்க்ரஹருஸி ளான அதி
ாரிகள் அவசியம் ஸேவிப்பார் ாக.

ஸ்ரீஷெஸி னுக்கு ஸ்ரீக்குப் ப வா 'குப்போலே வா
கூஷாஸ்ரீஷெஸ் வாயகூமிஷ்டந்தா '. இதற்கு வ ாணங் ரு
மு 'ள எ 'ப த உவவாஹிக்க வெட் ப்படுகிறோம். ஸ்ரீஷெ
ஸி னு 'கு வ்வதியெ 'று த ு மான ஒரு வாயவிஷ
ஷம் ஹி தமேயன்று. வவ ுயஜ ுவ்ஸா ிவ தாமம் வ்வ
தி 'கு ஜமெ 'றே ஸ்ரீஷெஸிக 'திருவுள் ம் ஸ்ரீஹாஷ
ாரு 'கு ா ாயஜ ுஜ்ஞாநத்தாலே ொகூமென்றே திரு
வு 'ம். ஹகியென்று த ு மா ஒரு உவாயவிஷம்
ஹி தமேய 'று எ 'று ஒரு ர் சொல் ப்புகு தா 'இதற்கு
பதி 'ெ ல்லப் புகுவாருமு 'டோ? கூஷ! உ 'கு இப்
படியுமொரு லீலையு 'டா? என்ற 'றே இரு 'வ்வாவம்

இப்படிப்பட்ட அனன்யதாஸித்த 'ளான பிராட்டி 'குப்
புருஷ ாரத் த்தைக் காட்டில் வேறுபட்டதான மோக்ஷாபா
யத்வத் தப் பிரதிபாதி 'கிற ஸ்ரீ வி 'திகளை ஸ்ரீமத் ரஹஸ்
த்ரயாரத்திலேயே பலவிட 'களில் ாணலாம். இப்படியிரு
ர கூயில், 1 வது ப 'த்தில் எம்பெருமா 'குச் சொல்லுகிற
சரணவர ர்மீபா ம அன 'ய ாமா 'யம். அதில் கூறு
ொ 'ள யார் 'குமுரி மயி 'லை 'பது வி கியே திரும்
இதனை ஸ்ரீதேசி திவ்யி ஸ்ரீ வி 'தி தே நிலைநாட்டும்" என
றும், 7 வது பக் த்தில் ாமி தேசி னுக்கும் இவ்வளவே
தான் விவக்ஷிதமென்று ப ஸ்ரீஸ வி 'தி ளை 'ொ 'டு நிலை
நாட்டினேம். இன்னமும் பல ாட்டுகிறோம்" எ 'றும் சொ

லப்படடிருக்கிறது. ஆ ர குபலஸ்தி னீயும் எடு்து
ாட்டியிருக்கிறது. இது விஷயம் எப்படியிருக்கிறது? முன்
ாடடப்பட்ட த்வயாதி ர ஸ்ரீஸக்தியி அ ஞ்கு புருஷ
ாரத்வத் த இசையுமாபபோலே சர யத் த இ சந்தா
லுமை ஒரு ப்ரமாணமும் விரோதி ாது எ று ஸ்பஷ்டதர
மா அருளிச்செய்திருக், இவர் அநே பக் களில் கு ம்
ப்ரமத்தோடு ஸ்ரீதேசி னுக்கு பிராட்டியி உபாயத் ம அபி
மதமேயன்று என் று எழுதுகிறரே. இது ல தேசி
ஸ்ரீஸ்தி னி அர்த்தத் தயதா த்தா அறியாததாலேயோ?
அல்லது அறிந்திருந்துமை வஞ்சனையாலேயோ? நிச் மேற்பட
வில்லை. இப்படிப்பட்ட இவர் ரந்தத்திற்கு எவ் வு ப்ரா
மா யம ஒப்பு ொ ளலாம்.

மூ வு ரயி 5, 6 பக்க ளில் ஸ்ரீமந்ந ராயணசரணை
என்கிறவிடத்தில் த்விவசனமென்கிற லி கத்தாலே ை சிஷ்ட்
யத் தச் சொல்லுகிற மதுப் ரூபமான ச்ருதி கு பாதம் சொ
வது நியாயமன்று எ பது சரியன்று. இவ்விடத்தி லி கத்
திற்கு பாதம் ஒப்பு ொ ளில் ை யர்த்யமே ரும். ஸ்ரீ கு
உபாயத் ம் ொ ளில் த்வித் த்திற்கு உபபத்தி பலியா
த ்றே. ஆ யாலே கூநய ு வுதிஹத நா விவ
ரீத வை ாவை ழ எ கிற நியா த்தாலே இ கு லி த்
திற்கு பா பல்யமே ஒப்பு ொ ளலே ். ம். மீமாம் ா
வ ஸ்ரு தி ு வெய ு ய ஹிவொ ஹ தி”
எ கிறவிடத்தி வஸ்ரு தி மெ கிற பரிமா த்
திற்கு க்ரியாரூபமா ா பே மெ கிறயா த்தில் ஸாக்ஷாத்
தா நிவேசம் மபவியா மயாலே ஆனர்த்த ம ருகிறது
எ று ொண்டு பரமப ரயாக ஸம்பந்தத் த உபபாதித்த
வா பேயஸ்ய என்கிறவிடத்தில் ஷஷ்டீரூபமா ருதி யயே
ொ ா நயிபபித்து வா யார்த்தத் த ர்ணித்திரு கிறார்
வா பேயஸமபந்தியா பசுயா த்திற்கு அ மான யூப
மெ கிற த்ர யத்தி மபந்தியாை யாலே பரி ா விசே
ஷத் த ா பேய மப தீ எ று விவக்ஷி க் கு றயி் லை
ய ்றே எ று. அப்படியே இ கும் பிராட்டி கு உபாயத்
ம ொளனில தவி ச த்திற்கு ஆனர்த்த யம் வரு டாலே

அதற்கு பலத்தையே ஒப்புக்கொண்டு மதுப் ப்ரத்யயத்தையே உபலக்ஷணபரமாக நயிப்பிக் வேண்டும் என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

இது அடியோடு பொருந்தாது. பூர்வமீமாம்ஸையில் மூன் றுவது அத்யாயத்தில் முதல் பாதத்தில் 9 வது அதிகரணத் தில் வஷஷ்டார்த்தி என்கிற வாக்கியத்தை விசாரித்திருக் கிறார்கள் இவ்வாக்யார்த்தவிஷயத்தில் கூநயஜுர்வே ஹோதாரம் என்கிற நியாயத்தைக் கொண்டுவருதற்கு ஒரு விதமான காரணமுமில்லை. எந்த மீமாம்ஸகரும் எந்த க்ரந் தத்திலும் வஷ்டார்த்தி என்கிறவிடத்தில் இந்த நியாயத் தை எடுக்கவில்லை. எடுக்கவும் முடியாது.

அந்த அதிகரணத்தில், வஷஷ்டார்த்திக்கும் வாக்யார்த் தாலும் கூநயஜுர்த்தாலும் வாஜபேயத்திற்கு கூஜுமென்று சொல்லவேண்டும். க்ரியாரூபமான வாஜபேயத்தில் வஷ் டார்த்திக்கு ரூபமான வரிணம் நிவேசிக்காது என் னில், வாஜபேயமதுயான உபயஜுர்வாதத்தில் முதலில் நிவே சித்து பிறகு வாஜபேயத்தில் நிவேசிக்கட்டும் என்று வரிவஜுர்வாக்யம். வஷஷ்டார்த்திக்கும் வாக்யார்த்தாலே முதலில் யூபத்தில் ஸம்பந்தித்து பிறகு யூப வாக்யமுள்ளதா வஸாயாகத்தில் ஸம்பந்தித்து இந்த வஸாயாகவாக்யமான வாஜபேயத்தோடு ஸ ம்பந்திக்கிறது என்றே அங்கீகரிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அடியோடு யூபவாக்யத்திற்கு கூநயஜுர்மே வருகிறது. யூபவாக்யத்திற்குக் கிஞ்சித்தும் ஸம்பந்தமில்லாத உபயஜுர்வாதவாக்யத்தை காட்டில் வ்யவஹிதாயம் தொஷமன்று. வாக்யத்திற்கு இப்படிக்கும் விரோத மில்லை. வாக்யமென்கிற ஷஷ்டிக்கு ஸம்பந்தமாத்ரமே யுமா யாலே அதற்கும் விரோதமில்லை. யதவஜுர்வாக்ய மென்கிற கூயஜுர்த்திற்குப்போலே, வாஜபேயமென்கிற யஜுர்த்திற்கும் விரோதம் சொல்ல முடியாதன்றே? வாக்யமாகிய வஸாயாக வாக்

யதிவஸம்வஸிக்கும ஸவஜஸாரதிக்குத்திற்கு உள்ளதன்றே? என்பது விசாரம். இவ்வழக்கில் கூறவேண்டி ஹதாநாழி என்கிற ந்யாயத்திற்கு இங்கு வெளிக்க என்ன வழியுள்ளது? புரோதிஜ்ஜதாழியாலே வாஸ்தவத்தில் உ- வேமான வந்த வாக்கியத்திற்கு இங்கு வாவெயுத்தை அவலம்பித்து விசாதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸவஜஸாரதிக்கும் என்பது ஒரு பதார்த்தம். அது வாசியழ்வு ரதிவமான விஷமன்று. வதிவழுவக்ஷத்திலும் உளவழு வாதத்திற்கே இந்த பரிமாணத்தை ஒப்புக்கொள்ளுகையாலே அதற்கு கூறவேண்டியது. ஆகையாலே ஒரு பதார்த்தத்திற்கு வியாபகத்தைக் குறித்து வாக்யத்தில் அப்பதார்த்தத்திற்கு சாதகமான வாக்யத்தை இசைந்து வியாபகத்தோடு வரோவாஸம்வஸத்தையே அங்கீகரித்து கூறவேண்டியதைப் பரிஹரிக்கவேண்டும் என்று இங்கு சிக்ஷிதமான ந்யாயம். இங்கு ஸவஜஸாரதிக்கும வஸு; வியாபகம் வாஜிவெயம்; சாதம் வஸுயாமம்; கூறவேண்டியதும் யதிவவஜஸுவணத்திற்கு என்று ஒரு பக்ஷம். வஜா யழுவாதத்திற்கு என்று மற்றொரு பக்ஷம். ஸவஜஸாரதிக்குத்திற்கு வதிவழுவக்ஷத்திலும் விசாதத்திலும் ரக்ஷா காரணீதூ கூறவேண்டியதும் சொல்லமுடியாது. புரோதிக்கு வாவெயுத்தை இசைந்தால் ஸவஜஸாரதிக்குரதிவமான விஷத்திற்கு கியாயாதிஸ ஹவாசு கூறவேண்டியதும் வருகிறது என்றன்றே இவர் கூறியாயம். கிம் வஹோநா இவ்விடத்தில் வஷீபுரோதியை அவலம்பித்து வதிவழுவக்ஷமும் வரவில்லை. விஷத்தை அவலம்பித்து விசாதம் செய்யப்படவுமில்லை. ஆகையால் அந்த ந்யாயத்தை இங்கு சொல்லமுடியாது. ஆகையால் இவவிடத்தில் கூறவேண்டியதாக தஜ்ஜஹவோ' என்கிற ந்யாயந்தான் வாவர்த்திக்கிறது. இந்த ந்யாயம் வேறு. கூறவேண்டியதாஹ தாநா வழு" என்கிற ந்யாயம் வேறு, அந்த ந்யாயத்தைக்கொண்டு மீமாம்ஸகர்கள்

வஸு ுவா ரொதி" 'யறிவெ வஸு நிய ுஜ்ஞ'
வஸு ும் வயுழிகுரொதி" என்றி வ முதலிய வஸு ுய
ுள் ஸ்தானப்ரமாணத் த ாட்டில் வுகார வு ா
ணத்திற்கு ஸு ுதிஜ்ஞ தாஹியாலே லிஜமான ப்ராபல்யத்
தையவலம்பித்து ஜ்ஞாதிவிஷாசாயுங்கள் என்று அ ிரிக்
கில் ஜ்ஞாதிவிஷாசம் வொ யாமமா கயாலே அதற்குப்
பசுவில்லா மயாலே அ களுக்கு கூநயுயும் ருகிறது.
ஆகையாலே ஊவெுமான வ்யாநவு ா த்திற்கே கூந
யுயுகூ வு திஜ்ஞதாநா விவரீத வெயாவ என்கிற ந்யா
யத்தாலே ப்ராபல்யத்தை இசைந்து இதனாலே அ வ
ளுக்குவஸுயாமாயுங்குத் தயே அ ிகரி ே ுமென்று
வ்யவஹாரத்தில் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படியே
யு
கும்ஹருஜ்ஞ வுயஜோ ஜ்ஞாதா" என் கிற மந்த்ரத்திற்கு
ிவு ாஸுநவ்யாசயுர்ாிவெிஜ்ஞத்திற்கு ஈ வெுயுத் த
யும் யஜுவுவுநுஜ்ஞவது வஸுாயா வுாஜ்ஞயெுவஜ்ஞா
தா ாயுர்" என்கிற வாக்கியத்திற்கு வுாவையுத் தயும்
கூநயுயுவுதிஜ்ஞதாநாழ்'என்கிற ந்யாயத்தாலே இ சந்து
ிஜ்ஞஷாதீயாயுங்குத்தையே நிர்ணயித்திரு 'கிறார். இ 'கு
அ 'த மந்த்ரத்திற்கு ிஜ்ஞாந ாெரொயெநாநுயுங்குவ ா
ுாநயுங்குயும் வுஷுதிகி
குத்ர ஊவெுமு ுாவி வு ாணவுு வொயெ ஞி
கிஞிஜ்ஞநயுகீ தி தஜ்ஞதா விவரீஜ்ஞதா வொயொயொஜயி
து ு என்று வெயாவையாயி ர த்தில் வாக்ய ாரரும்
சொல்லியிருக்கிறார். கீழ்க் ாட்டிய இரண்டு ஸ்தல 'களிலும் கூ
நயுயுவுதிஜ்ஞதாநாழ்'என்கிற ந்யாயத்திற்குப்ரஸக்தியில்லை.
ாந்தவிடத்தில்ஊவெுமான வு ா த்தை 'ி ண்டாகிலும்
கூநயுயுத் தப் பரிஹரி 'முடியாதே அந்தவிடத்திலே
தான் அந்த ந்யாயம் ப்ர ர்த்தி 'கிறது. ஒரு பத ர்த்தத்
திற்கு ப்ரதாநத்தோடு 'பந்தட் ொ 'ளில் அப்பதார்த்தத்
திற்கே ாவேறு பதார்த்தத்து 'ே ா கூநயுக்குும் ப்ர ங்கி 'கு
மாஞல் அ ை ப் பரிஹரி ப்பதற் ா அந்த பதார்த்தத்திற்கு

அதின் அ ் த்தோடு ம்பந்தத்தையே அங்கிகரி ்கே வண்டும
என ்று அந்த ந்யாயத்திற்கு அர்த்தம் என்று முன்பே சொன்
னேம். ஸவஹஸாரதிவ நாஜவெயஸ்ய யஜ்வொ ஹவதி''
என்பது உதாஹரணம். இவ்விடத்தில் ஆறு ப்ரமாணங்களுக்
குள் ாந்த ப்ரமாணத் தக் ொண்டும் கூநய ்கூ்யத்தைப்
பரிஹரிக் முடியாது. இந்த இரண்டு ந்யாயங்களுக்குமிப்படி
விஷயவ்யவஸ்தை ய மீமாம்ஸகர்களே வர்ணித்திரு ்கிறார் ள்.
வ ாஹிதி இப்படியிரு ் கூநய ்கூ்யாத ்தஹஜ்ஜ ாஹ" என்
கிற ிதரூத்திலும் கூநய ்கூ்யதி தாநாம விவரீ
த வேஷாவெயழ ் என்கிற நாயஸாரீரத்திலும் கூநய ்
கூ்யஸவேமிருப்ப தயும் அந்த அதி ரணத்தில் ஸவஹஸாரதி
நா ்கு வெயஸ்ய யஜ்வொ ஹவதி'' என்ற வா ்யத்தை
எடுத்திருப்ப தயும் பார்த்துவிட்டு தாமாகவே கூநய ்கூ்ய
தி தாநா என்கிற ந்ய யம் இவ்வா ்யத்தில் ஸ ாரித
மென்றும், அந்த ந்யாயந்தான் ஸ ிதரூத்தில் சொல்லப்பட்
டிரு ்கிறது எ ்று ் ர ஹரித்தும், கூநய ்கூ்யம் ப்ரமா
ணு ்குத்தா ் ன்று ் ர ஹரித்தும் ஸவஹஸாரதி எ ்கிற
விடத்தில் ஷஷ்டீ ரூ ாதிக்கு ஸிஹாஸநத்தில் உளவை ்யும்
சொல்லப்பட்டிருப்பதா ் ர ஹரித்தும், ஸவஹஸாரதிக்வமே
ஸிஹமெ ் று ் ர ஹரித்தும், ஷஷ்டீ ரூ ாதிக்கு ஸாகஷாத் வெ
ஸவ ாரூ்யனை இந்த ஸிஹநய ்கூமாகிறது என்று
் ர ஹரித்தும் உவொஹரணத்தில் ப 6 பக்கங் ளில் இவரெழு
தி ா ்ய ் ள் ஸ ூ, ாரம் வஸ்தூ ் ாய்த் தீர்ந்த
எ ் றறியவும். இ ரி கு ஸிஹஸ்ய வாயெzவி ந தஸ்ய ாந
ய ்கூ்யே ஷிஷ்ய ூ ா ்ய வெ" எ ் று எழுதியிருக்
கிறார். இதற்கு னன அர்த்தமெ ் று எந்த மீ ாம்ஸகர்
ஸ ் ே ட்டாலும் தெரியவில்லை ன்றே சொல்லுகிறார் ள்
ஆயத்தில் ஸி நஸிஹ்ய வாயெzவி ந தஸ்ய ாநய ்கூ்ய
கி ூ ்ய ா ்யெ என்று சொ ் ஸல் எ ் ன பதில்
அளி ் ப்போகிறாரோ தெரியவில்லை. பதாஹரி ்யவெயெந
்ய ாரி நவாய்ய ாந வி ஷ்வெ ்ய ்ய ா ாநய ்கூ்ய

நஜிதே" என்றதும் பிசகு. அப்போது ஊவைழுத்
திற்கு கூநயழுகூயும் வந்தே தீரும். கூநயழுகூயுதிஹதா
நாமென்கிற ந்யாயத்தாலே வூவையவூசாணத்திற்கு கூகி
ஸ்ஸிசுராகூவம் ஸவழுது வூவங்கிக்கும். இப்படியெழுதிய
இவருக்கு மீமாம்ஸகர்கள் கூநயழுகூயவணிகர்' என்று
ஏன் பெயரிடக்கூடாது? இப்படி எழுதி க்ரந்தத்தை வெளி
யிட்ட இவர், நூாயவூகாஸம் என்கிற கூவஹெவீயழுநூத்
திற்கு ஷீன்தீர்ணமானதும் ஸவழுசீசாஂஸகாஹெழுஸாஹஹூஜ
யஜூசமுமான சீசாஂஸாஸஸ்யாஷுஸாஜும் என்கிற வூாவூா
நமொன்றை எழுதி வெளியிட்டவரான உத்தமூர் வீராகவா
சாரியரைக் குறித்து உவொஜாதம் பக்கம் 6-ல் "கூநந
ஷுாதுநா ஜஹாசீஂா ஸகூகூவதிஷ வூஜ்ஜிதம் ஹவதி" என்று
எழுதியிருக்கிறார். இங்கு இன்னுமொரு விசேஷத்தை எடுத்
துக்காட்டுகிறேறும். அதாவது வூ வூதாயிகரணத்தில் விஜா
தேஷணழுநஷயத்தில் வாஜிவெயஸூ' என்கிற ஷஷ்டி்கு
வாஜிவெயத்திற்கும் யூபத்திற்குமுள்ள வராஂவராஸம்பந்
தத்தை கூயழுமாகக் கொள்வதில் யாதொரு தொஷமுமில்லை.
ஸாகூஷாத் வராஂவ ர என்று பிரித்துச்சொல்லாதே ஸஂவை
ஸஶாதுத்தில் ஷஷ்டி வரும் என்றே ஸாஷ்யத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறது. லோகத்திலும் தொஷஷ குஷஸூ ஷஷ்டா' என்று
வூவஹாரமுண்டு. ஆகையால் வாஜிவெயஸூ யூபஂ
என்றே அந்வயம். வாஜிவெயஸூ ஸவஷஷஸாரார்த்திஃ' என்று
கூறயமில்லை. அப்படியானால் யூபவசநத்திற்கு ஸவழுாத
நா கூநயழுகூயும் வரும். வாஜிவெயஸஂவாஸியூபவசநத்தைக்
குறித்து ஸவழுஸாரார்த்திகத்தை விதிக்கிறது என்று கொண்
டாலும் மமநாரவிந்தத்தைக் குறித்து வரிசைத்தை விதிக்
கும் வாகூயத்திற்குப்போலே வாகூயத்திற்கு கூநயழுகூயும்
வரும். வாஜிவெயத்திற்கு யூபம் கிடையாதன்றே? ஆகை
யால் ஷஷ்டி பராஂவராஸம்பஂஸத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே
கொள்ளவேண்டும். அப்போதும் ஷஷ்டி முக்யவ்ருத்தையே
என்று ஜீ ர ஸகர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் இவ்விடத்தில்

ரகஷா ராஜர் தெவதத்தலை நவா' என்கிற ஆஷேபாதத தப் பார்த்தார். வளதுனை விட்டு அவனுக்குப் பின்பு வனை நவாவை எடுத்திருக்கிறபடியாலே ஒரு விசேஷமிருக்கிறது என்று க்ரஹித்தார். விஜாதத்தில் ஷஷ்டியானது ராஜவெ யத்திற்கும் வதெஜராஜதிகுவ விவ வரி ா த்திற்குமுள்ள வம்வாயத்தைச் சொல்லவில்லையென்கிற விஷயத்தை மறந் தார். அல்லது அறியாமல் போனார். நவாவைக் கெட்டியா ப் பிடித்துக்கொண்டார். சுகிமஹீராமாக ஆஷேபாதத்துக்கு மி வுமநுகுணமாக உவொஆதம் 6-வது பக்கத்திலேயே வாஜ வெயவம்வாயிவஜ யாமாஜுஹுகித யகிவாவு ஆவுமத குவந வாஜவெயமதகுவு வஹாரொவவெதத ஆஜுதெ ஹி மொ zவி நவரி தெவதத்தலை யாயிகி வு ஹார என்று எழுதிவிட்டார். இந்த விசேஷத்தை நன்றுகப் பாருங் கள். ஷஷ்டி மிகவும் வுவஹிதமான வம்வாயத்தையும் ஸ ததா சொல்லக்கூடுமென்று காட்டுவதற்காக நவாவை எடுத் தது என்பதை இவர் அறியாமல் போனாரே. இந்த விஷே தத் தப் பாருங்கள்.

இனி இர் அயத்தில் கூநயமு ஆதிஹதாநா என் கிற ந்யாயத்தை வஸ்துரிப்பித்ததைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப் போம். பக்கம் 5 ல் விவாராரம்பத்திலேயே இி வநரகிவ மிஜுத்தாலே என்றார். வாசியமு வவமுஹாவாநாம மிஜு திதுஹியீயதெத" என்று மீமாம்ஸர் சொன்னர்கள். இ தத்தான் விமர்சத்தில் பக்.ம் 8-ல் இிவவநத்திற்கு இிகுமே பொருள். பிராட்டி உபாயம் று என்பது பொரு என்று... வாசியமுராகிவாமிஜுஹாக" என்று சொல்லியிரு கிறார். இ தப் பார்த்தபிறகும் இிவவநராகிவமிஜுந' என்றெழுதுகிறார். வவமுயெவ தவுமிஜுவுாநயமுகுமெ ுாக' என்றது எப்படிப் பொருந்தும்? ஸ்ரீக்கு உவாயகுத் தைத் தாராளமாகக்கொண்டாலும் வரணவஆவு ஸ்ரீவரண வாரகு வி வம்ஹவதீதி வகெஷ வநாதீநாதிதிநுாயெந வெ ஹரா த்தை கூயமுமாகக் ொள்ளலாமானை யாலே கூநயமு

கூயில்லை. லிஜாதையுலி தமான மற்றோர் வகுத்தில் இவ வநத்திற்கே உவபதியுள்ளது. இ வநத்திற்கு வெஹு கூத்தை கூயுடுமாகக் கொள்வதே கூநயுடுயுத்தில் வையுவ லிக்குமென்னில் அடித்தபடியாக வஜ்ஹுவாஸ கூநஹு' என்று எழுதியது சேராது. வாஸாயி ரணநயாயாஜி ளாலே வெஹு கூத்தை கூயுடுமாகக் கொள்ளில் கூநயுகூட ாராது என்கிற கூலிடூாயமன்றோ இங்கு தோற்றுகிறது. நெயாநயா ரூயணம் இவ்விடத்தில் வரவழியில்லை என்பதை அடித்தபடியாகவே சொல்லப்போகிறோம். மேலும் வெஹு கூத்தை க்ரஹித்தாலும் இகுமுமுள்ளதாகையாலே இவவநத்திற்கு, வ ஸாயசுங்களுக்கும் யஜுவுநுஷ்டதுவ தீவுர' என்கிற ாகுத்திற்கும்போலே வவுாதநா கூநயுகூடும் சொல்லமுடியாது. ஆகையால் அபாயுவிஷயத்திலும் இந்நியாயுத்தை வரிப்பித்து இவர் ஸீதாவர் ளால் தமக்குக் கிடைக்கும் கூநயு புவணிதர்'என்கிற பெயரை இவுக வஸுவஜம் ஹவதி' என்கிற நாயத்தாலே ஒப்புமா ஆக்கிக்கொண்டார் என்று முடிந்தது.

உவொஜாதத்தில் 6 வது பக்கத்தில் யதாவஜுவுதி' என்று ஆரம்பித்து வாஸாயிகரணநாயத்தாலே இவவநத்திற்கே வெஹுகூத்தை யுடுமாக்கொள்ளக்கூடுமாகையாலே கூஜாதத்தில் கூநநயாவஸிஜமான உவஸ ஹாரங்கூட இல்லை' என்று வீராகவாசாரியார் எழுதியதாக கூறவழித்திருக்கிறது. விசாகத்தில் எந்தப் பக்கத்தில் எந்த வரியிலாவது வாஸாயிகரணநாயத்தை அவலம்பித்து உவஸ ஹாரத்திற்கு கூநயாவஸிஜையைச் சொல்லியிருக்கிறாரா? இவ்விஷயம் அந்த க்ரந்தத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லையே. விசாகத்தில் 10-வது பக்கத்தில் மேலும் இங்கே கூநநயாவஸிஜமான உவஸ ஹாரங்கூட இல்லை. வரணஸுவைத்தாலே இருவருடைய வரணங்களையும் க்ரஹிக்கவேண்டியிருந்தாலும் பூயஸ் ரூதவெஸிஷ்டுத்தை விடமுடியாது என்று சொன்னோம். வாஸ்தவத்தில் ரூபீக்கு விஸுஷ்யுமான நாராய டைய

வர ' ளின் இங்கூத்தையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோத மும் இல்லை" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு இவ்வு நத்திற்கு நயூரவிஜி எவ்விதமாக உவமானிக்கப்பட்டி ருக்கிறது ?

வர ரவும் உதவி இருந்தபோதிலும் ஸ்ரீயின் வர ணங்களையும் சொல்லக் கூடியதுதான். ஆகையால் அவளுக்கு உவாயகமும் கொள்ளில் வரணாநு என்று வெளிவ நாதமா கவேதான் இருக்கவேண்டும். அப்படி யிராமல் இவ்வநமே ந்திருக்கையாகிற ஸாமர்த்யத்தாலோ இஸ்ஸாமர்த்யமாகிற நயூரவிஜியையுடைய உவலம்ஹாரத்தாலோ முதலில் ஸ்ரீசஃ என்கிற இடத்தில் ஸ்ரீக்கு உவமானமும்தான் கொள்ளவேண்டும் என்கிற ாஹுத்தை வரணரவும், ஸ்ரீவர ண களையும் சொல்லக்கூடுமென்கிற கூம்ரத்தை இசைந்தாகி லும் ஸ்ரு திஜ்ஜ்ஞாதி நயாயத்தாலும் உவகுசாயிகரண நயத்தாலும் இப்படிச் சொல்லக்கூடாது. முதலில் ஸ்ரவண வி மான விரோதணைகுத்தை அநுஸரித்து இவ்வநத் தத் தான் நயிப்பி கவேண்டுமென்று இதுவரையில் நிரவித்தோம். ாஸ்தவத்தில் முன் சொல்லிய ாமர்த்தியமும் அதையுடை ய உவஸ ாரமுமில்லை என்றே எற்படுனை யாலே அந்த நயாயங் களை இங்கு கொண்டுவரவேண்டியதில்லை. வரணரவும் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் சொல்லக்கூடியதா இருந்தாலன்றே கநநயூ யாவிஜி யிருப்பது. கது ஸ்ரியொzவி யஸ்ரூவாயகமும் ஸ்ரீஸ் தஹி வர வஸவு தஜ்யவர வொயகதாயா கவ்ரா ஸ்ரு தயா வெஹாவவநவெஸ்ரவாவதஜி்வவநஜநாவவ ஸ்ரீஸ ' கிற நயூரா நாவவதியன்றே இங்கு இவ வநத்திற்கு நநயூரவிஜி. இது இங்கு கிடைக்கமாட்டாது. ஸ்ரீக்கு உவாயதமிருந்தாலும் அதாவ இருக்கையாலே வரண வஜும் ஸ்ரீசரண ' ளைச்சொல்லாதன்றே? ஆ யாலே வெஹ- வநஸ்ரவுலகியில்லாமையாலே இ வநத்திற்கு நாவவதி சொல் முடியாது. நயூரzவி (ஸ்ரீக்கு உவாயகு கொள் ரிலும்) ; இ நத்திற்கு உவவதியென்கிற விஜியே ர்ள

தன்றே ? ஆனையாலே வ்யாவ்ருத்தாலே எற்பட்டது நிலை நின்றுவிட்டது என்கிற அர்த்தமில்வ் வாக்யங்களுக்கு வ்யூ வ மாகத் தோற்றவில்லையா ? இங்கு கூர்யாவிஜ்ஞிவிஷயத்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் ? பாருங் கள். இவ்விதமாக வாக்யத்தினையூத்தை யறியும் திறமை உடைய இவர் ஸ்ரீதேசிகன் வ்ருத்திகளை உபேக்ஷிக்கவாசைப் படுகிறார். இப்படிப்பட்ட கூர்யாவிஜ்ஞையைத்தான் ஸ்ரீகூ ரிகாஷவ்ருணத்தில் ' விஸேஷணதயா கூர்ய தாரவ்யாவ்ரு யாந்ய விவக்ஷாயாஞ்ச வ்யாநஹ்ருதவிஸேஷ்ய வாசகஜிகூசா ாயெவ தயா நிஷேத்ஸ்யாகி" என்று உபவாஹித்தருளினர். ஸ்ரீவாராவ்யாஹிநியிலும் ' வக்ருதோவஸம்ஹாரயொவ்ர் துக்வ யம் ந்யாயேந வ்யாநவிஸேஷ்ய வாசகஜிகூவாஹி வ்ரு யெவி ாவவஸ்துவ்ய கூர்யாவிஜ்ஞ்ய உவஸம்ஹாரவ்யவ்ய வாசகாவித்ருவ்ய உவக்ருதவாய தா கெகூ-தெந்ந ஹ்ரி ரொத்தாரிதத்ருஹ விஸேஷ்ய தி என்று இவ்வர்யாவி ஜ்ஞியே அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டு வாக்கி யங்களையும் ஸரித்தன்றே வாஸ்தவத்தில் ஸ்ரீக்கு விஸேஷ்ய மான நாராயணனுடைய வாசகங்களின் ஜிகுத் தயே சொல்லுவதால் ஒரு விரோதமுமில்லை என்று விமர்சத்தில் எழுதியது. இப்படி வவ்ருாம்ஸத்திலும் வாவ்ரும் வா வ வளஹாஹும் கார்ரி ாஹவ்ருணவாக்கிக்கும் ஸ்ரீவாராவ்யாஹி நவாக்கிக்கும் வாவ்யஷமாகத் தோற்றுநிற்க, இவர் கார்ரி ாஹவ்ருணத்தை கூம்ரை கூர்-கூ-மாயும் வ்யாவ்யாஹி நீ வாக்கியை வ்ருதி -மாயும் ஹ்ருஹித்து ாழுதியது விஸி தூமே. கூ ஜி கூ ஷ்ரா என்ற வாமகூவ்யாஜ்ருமன்றே இதற்கு உபயுக்தமான ார ம். இதற்குமேல் ர கூயில் இதுவிஷ த்தில் வாஸாயிகரணந்யாயத்தைச் சொல்லியதாக தாமா கமேவ ஹ்ருஹித்துக்கி ாண்டு கூநெந்யாந்ய்ரூயணம் வணிட்டுத் திருப்பது கூவைஜ கூர்கூவா கூ-வொஹ்ரு கூரோதி" அன்றே?

மேலும் இங்கு ஜிவவாதத்திற்கு வாஹ-கூவத் , யிட் மாகக் கொள்ளுகையாலே ஜிதவாதக்கு வெளிவிட்ரும் யிட்

மென்று சொல்லாமையாலே எப்படி கூடாநட்பாஞ்ஞயணம வரும் ? வ்வாரவஞ்சத்தாலும் பூசாணாதாரவைமத்தாலும் வா ய பூசாணமு மில்லாமையாலுமன்றே தாவூக்கு வெ ஸிஷ்டுத்தை கயிடுமாகக் கொள்ளுகிறது. இங்கு மதுப்புக்கு உவாயதவயுவஹாயியான வெஸிஷ்டும் கயிடுமென்பதற்கு வ்வாரவஞ்மொன்றுமே அமையும். பூசாணாதாரங்கள் மிகு தியே. வவரிகளோ ராஜா வசாமத என்கிறவிடத்தில் போலே இவ்விடத்திலும் வ்வாரவஞ்வஸி யிடுத்திற்கு வா ய வெயமும் கிடையாது. இவருமிதுவரையில் வாய மு மு தத்தையுமெடுத்துக்காட்டவில்லை. வாரூஷ ராகவொய ஸ்பூசாணஞ்ரீவஸிஷ்டகளையே காட்டிக்கொண்டிவருகிறார். அவை ள் உவாயகமும் கிடையாது என்பதை வாதிக்கச் சக்தியற் றவைகள் என்பது வஸ்துவே.

இவ்விடத்தில் வமவாணுக்குப்போலே பூர்க்கும் வாகூடா தொரகூடாவாயகுமுண்டென்னுமிடம் 'வியவஸம ஸ்ரணா வ கெஷவ நவியெ நவியவா | ஸ்ரூகூவ ஷ கூரூ யிதந ரகூடா ரவுபூசாதி நீ | ஷகூஸ்நாராயணா ராரா வவிதீதெ உநவஸிகி வாயாஞ வம்வரிதுஜு வஸ்ப்ரதுரா வுநகூவியதாழ் || கூஸ்நாராயணள விஸ்ரஷ்டி வாவெ கூ தவஸிதி கூவாயாஞ வம்வரிதுஜு வாதகாஞ வவவா ம்ரு வெவாஷா யதிவா வொவா உவாயவஸு வரிவெ வஜசாநாயு தாவெ ஷகூஸ்நாராயணாவஸள ஸமவா கூராஞ வவகுநவாயாஞ வா தீ வயழ் | மிவா கூரணெ தெஷா வொகூவஜு வாவெதவா கூகி நும் வசா வவெ வெஜ்வுவ உப்யா வயழ் வ குரா வ குவெவொஷ குரா ராவ்ஷ வ குரா ராகூஷிஷ்ருதி வாரிஸ்ரீசாநாஸ்ரி தாநிதி நிஸயாசு கூதாதீயவா வ குநிகூஷிவு ஸ்ரீ வதெ வதெ உவாயம வுணா ஷகூஸ்ம தவெய விவி ய ஈதி தெ வக ம வரிஷ்ர ஸாவ்ஷ்ரவாராயகுதத ழ உஸிகுத வாரி தத்தம் மொவாய வெஸநதெ வா||' என்று லக்ஷ்மீநாராயணர் வாக் குறித்து ஜந்து வுநகங்களோடு

கூடின ெராஷாயுமான வுவதி யயும பிறகு பாபம நோந்ததாகில் அ ர் ஸ் குறித்தே வாயஸித்த வுவதி ய யும் செய்யவேணுமென்று ஸ்பஷ்டமா ச் சொல்லுகிற வு ாண வநஙவ ளாலே வஹிஜம. இங்கு ஶ்ரீநாராயணா ாரா ஹவி தீதெ நவ்யிதி' என்பதையும் ஹ ரிநாயு தாவெவ ஶ்ரீநாராய ாவ ஹள' என்ப தயும ே. ா வு

இப்படி ஸ்ரீக்கு ம ாவாயசு ாயுமான உவாய கூத்தை வுதிவாஹிக்கும் வுரி ங் ள் ஹ ஹாஷ்ட்ராஹிகளில் ெ குவாகக் ாணப்படுகையாலும், ஹ ாணு குப்போலே பிராட் டி கும் ஹாவலீ ாரா கூஷாவ கூவுாஹி ஸப் ப ணுவ, ற்கு வரிவ ிணு யொமுதை புண்டா கயாலும் ராகூஷாக்ரந்தத் தில் ப கம 6 ல் கூ ாஸாயிகா ஸ்ர தவுகாஸி ாவ ிதி யை ாட்டினதும் நிஷ யொ நமே. ஹ ாணுடையதா வே வு வேறிடத்தில் வஹித்ததான வா வுாவுசுவாஹி ய ு க வெதநமாயும் ஷொஷாவஹமாயுமுள்ள வுவஹி ா ாஸத் திற்கு வம ாவி தங்கள். ஆ யாம்ல கூ ாஸவஹம் ஸ்ர தா ாவம்; வாஶவுாவுசுவாஹிமிஜமே வுவெயம். மஜ்ஜா யாம வொஷ எ கிறவிடத்தில ிவுஷொஸவ வாஸ்யா வுதுகூஷவிஜமா வொஷாயிகா ம் வு ாஹத்திற்கு சவம ாவி தமாகையாலே மஜ்ஜாவஹம ஸ்ர தா ாவம். வொ ஷாயிகா கூமிஜமே வுவெயம் எ று ொ ஞமாப்போ ே, எ பத ேறே ஸ்ர தவு ாஸ்ரிகா ஸாராம்சம். வுகூ தத் திற்கு அது எப்படி உவ ாரகும்? தவ் வுதிவ மான ெ ஸ்ரிஷ்டுத்திற்கோ, அல்லது இதனுலே வஹித்த உ ாய த்திற்கோ ஸ்ர வர ு மிஜத்தே டு எவ்வி தமான விரோத செ ல்லமுடியும். வுசோண ளோ இரு ருக்கும் துல்யமா உவாய த்தைச் சொல்லுகின்றன. இ ளோ வர வெ தந ாசு ாகூஷணாதியொமுதையை உ டயவளே. ஆ யால் ஸ்ர திமிஜங் ருக்கு இ விடத்தில் மி வும் கூந கூ ம் ுமேயுள் து. ஆ மதுப்புக்கு ஸ்ர தா ாவகும் சொல்) மியி ஹ.

மேலும் அங்கு ஹராகவு ாஸிகையில் யொமாஓ
வெ வூாவெயூாக வூவிஜாயுவொாகெவ வகி ஹராகிவிொா
யாக ஒ.ாவெுஅ விஜாஇ கஒந.ாொாயெந நெயஜிகி வ
ுவெகூஷய கி
த யொஹுாயுஹராதி ிலவிஜாஇயொஹுா
யுஹவு வஒவஸு ஹரா.கு்ாஹாவகவாக யொஹுாயுஹ வீ ா ஹ
ஐதி ாஜாதையா.கி
த '' என்று அருளிச்செய்திரு்கை ாலே
யவிஷயத்தில் அந்த ாஜாதையா.கியைச் சிறிதும் அவலம்
பிக் முடியாது. வி்வுஹுவெகூஷயா.கியுமப்படியே. மதுப் ப
ஹரா.கியென்றும் ாரணவாரண ஹுகூவத் த விஜுமென்றும்
இங்கு கொள்ளவேண்டும். இப்படியாகில் ஒத.ப்பு்கு எந்த
யுஹுத்தில் ாிபி ? வெஸிஷவுத்திலென்றால் விஜாதத்
தில் இந்த வெஸிஷவுத்தைத் த ளவேண்டியதாயை யாலே
அப்போது மதுப்பு்கு எந்த யுஹுத்தைக் கொண்டால் ாார
ணவாரணகூசிஹுகூவிஜும் வாயிதமாக அந் யிக்கும்? ஆ ாச
பதத்திற்கு ஹமவாஜனயும் மஜாவஹத்திற்குத் தீர்த்தத் தயும்
யுஹுமாக ொ ண்ட அந்த லி்கங்கள் வாயிதமா
யி்கி்றன அல்லவா? ஆ யால் கூகாஸாயி ா வி்கி்
கு் வூகூாதவிஷயத்திற்கும் ஸம்பந்தமே சமும இல்லை. யது
வுவெ கவி ஸ்ருஷயுஹுவிஸவெஷ ாிபிவவு ஸவஹ ாு ாிபிபு
யுஹுவீகாரெ வஜஜிவுாஹாதயொஹுாயுஹரா.திஜிலியகூ
விஜா ாஙய வூவஜுதெ, தது வுவெ த ாு ஸவஹவு
ாிபி வரிதவு ாு வஜஜிவுாஹாதவிஜா யயொஹுாயுஹ
கூ ாஜாயணீயழு ாுயா யொஹுாயுஹரா.தி ிலகூவிஜு
வாயவூவஹஜாக எ் பது அங்கு வி கூதி தா ஸம். இது வூகூ
தத்தில் விஜாதத்தில் ணா ாதுமும் மே ாது. சோாதது
மாத்திரமே அன்று. விபரீதமும். இ்கு அந்த ாுாயம் வரில்
மதுப்புக்கு ாந்த அர்த்தத்தை ாவுமா ொ டாலும்
அ் ர்த்தத்தில் ஸாரணவாரணதகு ாவிஜும் பித்தேதிரும்
வி்வுஹுவெகூஷியோ மதுப்விஷயத்தி் அந்தலி் த் த ஒழிக்
மேவ் டும் என்று கி்கு பாடுபடுகிறார். ஆனை யா் இவருக்கு
அந்த ந்யாயம் ஸாதாரணமே யாகும். இதனாலேயே கூதாஹவை

வதொzவி' என்பதை எடுத்ததும் வு யொஜநமற்றது என்று தீர்ந்தது. விறொயாஹாவெந வாயுவொயகூஹாவாயொமாக்

இதனுலேயே அடுத்தபடியாக கிஞ்ஞாது ஆதுவே ஹு தெ ' என்று ஆரம்பித்துச் சொன்ன விஷயம் முழுதும்தானே நழுவி விட்டது என்று ஸித்தமாயிற்று. இவ்விடத்தில் ஸந் தேஹலேசமும் கி டயாத ' மீறு.

உபோத் காதத்தில் 10 11 பக் ங்களில் ஸ்ரீவாராவ்வாஜிநி யில் ஹு ரொவ்வஹாரவ்வு நிவீபு வாஉள' என்பது இங்கெடுத் தது பொருந்தாதென்று கருதி சில வாக்யங்களை எழுதியிருக்கி றீர். இதுவும் ஒரு விநோதமே. இங்கு வாஉவீபநத்தில் பத் நி ' கு அந்வயம் இல்லையாகில், வஉாரவ்வு' என்று சொன்னது எதற் ? குரு ப்ரஹ்மசாரி யன்று எ ' று அறிவிப்பதற்கா ? பத்நி யிரு ' கிறுள் மாணமடையவில்லை என்று அறிவிப்பதற்கா? ப ' த்தில் வெறுமனே நிற்கிறுள் என்று அறியப்படுத்தவா ? இப்படிக் கொள்வது எப்படி யிருக்கிறது ? பக்கத்தில் குண் டின முதலியவைகளும் ஜீவநி ஞுக்கு உள்ளனவே.மல்லிநாதன் எப்படியாவது போகட்டும். ஹாகுவிக்கு கதியென் ? இது இரு ' கட்டும். முதல் வமுத்தில் தயொஜமுஹுஹத ஹு வாஉள ராஜா ராஜ்ஞீ வ ாமயீ' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கி றது. அ ' கு எப்படி ாகூயமும்? அவ்விடத்தில் பத்நியைத் தள்ள வழியில்லையே என்று விசமுஹுஹ்யூயத்தில் சொல்லப் பட்டிரு ' கிறது. அப்போது கிழத்தனமிருந்து பிறகு ஜீவிபூ ஹ த்தாலே அருந்ததிக்கு யௌவநம் வந்துவிட்டதோ? ஜீவி யின் வாஉங்களை அரசனும் அருந்ததியின் பாதங்களை அரசி யும் பிடித்தார்களென்னில் அரசிக்கு ஜீவிவாஉவீபநம் விஜி யாது. இது இஷ்டந்தானென்பது கூநூவிதம். இங்கு வாஉ வீபநமாவது உவஉாராக வாஉங்களை உத்தேசித்துச் செய் யும் பூ ா மே என்று கொண்டால் சங்காஸமாதாநங்களுக்கு அவகாசமே இல்லை என்றும் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீஉ ஹவ்யுதயவாராத்தில் சில விஷயங்களை எடுத்து நிராவித்தது தங்கள் வழி காவாயகுவிஷயமன்று. அவ்

விதமாகச் சொல்லும் சில வசிவடுவகஷிகள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று விஸ்தாரமாகச் சொல்லிவிட்டு அடுத்தபடி யாகமேவ 16 வது பக்கத்தில் எழுதுகிறார் வ ஸவஹார வத வூரவ தெவஸிஷ்டரும் வூயஶஸ்ரூ தி' என்றதனால் விவகூஷிக்கிற பொருள் தேசிகனுக்குப்போலே ஆச்சான்பிள்ளை முதலான வஸமு சூவாயடூர்கட்கும் ஸம்மதமே யாதலால் அதை வாயிக்க ஒருவரும் நினையாதிருக்க, நஹி வாயிதா ஶஹூதி' என்றது கூடூவஸதுவதிஷெயமாகவே தலைக்கட்டு தலால் இது ஸ்ரீவாரஸாஸ்திரத்தில் வூகூஷிவமான காரிணை யே என்பது திடமாகத் தேறி நிற்கும்" என்று. இது அடியோடு பொருத்தமற்றது. இவரால் வ்யவஹிக்கப்பட்ட முன் சொல்லிய வசிவடுவகஷிகளே இவர் ரீதியாலே இ'காரி கயால் என் நிரஸிக்கப்படக்கூடாது ? தெவஸிஷ்டுமாவது இங்கு ஸர ணவரணஸி யாஙயிகூரசிவவிஶஷணகூழி இத இணை யில் 12-வது பக்கத்தில் பிராட்டிக்கு தீரும் என்று இவர் சொல்லியபடியே வாரவஷகாரகும் வஸித்து விடும். 10 ல் இவர்சொல்லியபடியே வாரவஷ ாரகுமும் அவர் ஞக்கு கூறி வடம்தானே. ஆக கூடூவஸதி எப்படி ? இதன்றே ாரி ா வூகெஷவத்திற்கு இவருக்கு திடமான வூசாணம். இவருடைய வசிவடுவாயடூர்களே ஆயத்தில் ஸரணவரணகூசிடுகுவத்தை பிராட்டிக்கும் இணைந்து அதற்கு வாரவஷகாரகுவத்தி வயடுவவஸாநத்தை அங்கீகரித்தார் ' என்கிற விஷயத்தை விசூடுத்தில் 18 19 20-பக்கங்களில் ாண்க. ஆகையாலே இவ்விஷயத்தை இவரும் இசையே ண்டியவரே. ஆ யால் இாண்டென்ன வொண்ணாது ன்று சொல்லும் ஒரு ரே தனித்து நின்றார் என்பதைத் திடமா அறியவும்.

18- து பக்கத்தில் ஆயத்திலுள்ள ஸி வநாஞவர ஸவத்திற்கு வஹவாரணங்களும் கூடுமாகலாம் என்பது இ ருடைய வாஶம. அதற்காகச் சில வூ ாண'களும் காட்டுகி றார்' எ'று எழுதப்பட்டிருக்கிறது இதுவும் பிசகே. ஆயத்தில் வாரணவஶம் இரண்டு வர ' ளோத்தான் சொல்

லும். நீலு: வரணங்களை ஒருகாலும் சொல்லாது என்று நிரூ
பிப்பதற்காகவே வி ஸ_ும் வந்தது. அதில் 6 ல் வர வஹும்
நாராயணனுடைய வரணத் தச் சொல்லுகிறது. அதற்கு
மேல் இவயநம். அது எதற்கு இகுவத்தைச் சொல்லும் ?
நாராயணவரணங்களுக்குத்தானே. அப்போது இவயநம்
னைதத் தள்ளும் ?.....அப்படியே வெகு நாராயணவரணங்
ளும் _பாயமல்ல என்று இவ்வளவுதானை வயநத்தாலே
வீசிக்கும்' என்றும், இவயநம் இருப்பதாலே இரண்டு நா
ராயணவரணங்களையே 'ரஹிக்கவேண்டும் என்று இவ்வளவு
தானை எற்படும்' என்றும், 8-ல் மதுப் வந்த இடத்தில்
ஸ்ரீக்கு வரணஸ்வாயூ_ாங்யம் வாராது எ 'பதை ஆச்சா
பிள்ளை நினைத்திருந்தால் இவயநம் தள்ளுகிறது' என்று இவ
யநயொஜநத் த இப்படி வர்ணித்திருக் மாட்டார்' என்
றும் 10 ல் ஸ்ரீக்கு விஸ்வஷ்யமான நாராயணனுடைய வர
ணங்களின் இகுவத்தையே சொல்லுவதால் ஒரு விரோயமும்
இல்லை' என்றும், 11 ல் அப்படி வ்யாதனை ணை அங்வயிக்
கிற விஸ்வஷ்யத்திற்கு சாந்ரமாணமாகத்தான் இவயநாதி
ள் யொழி 'கீ வணும்' என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
யத்தில் இ யநம் வஹாகுவத்தைச் சொல்லாமென்பது
இ ருடையவும் இவர் வ ிவ_ாஹாய_ர் ருடையவும் சுஹி
யாயமே யொழிய மற்றொருவரு டையவும் இியாயமன்று.
ஆனையால் 32 ல் இவயநத்திற்கும் வஹாகுவம் சுயு_மாக
லாம் என்பது வகுஸ்ரூஷாஷ்ரு_ங்களிலும் நிணீ_ுதம். திஷ்ய வ
ந _ுவ ி.....ஸ்ரு_ுவ ி _ு ாவ...வ்ரு நாதீ_நாம.....ரவி
ா ஜியெந.. ...யூயாகதம் ஹ்ரு_ாதி' என்று ஆ முதஇவய
நத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நா ஜித்தது எந்த 'ரந்
தத்திலிருப்பதை என்பது தெரியவில்லை விஸ்ரு_ும் 4 ல் இவ
யநத்திற்கு எ 'ீ யும் ே று வெவ்ரு யு_ுமன்றென்பது
ஸரியல்ல என்று தொடங்கி !ுாகாரணதீயாம்வாஆ காரஸா
ஷ்ரு_ங் ளையும் ஸஹாகுவி்ரு_யொஹத்தையும் எடுத்து 'ாட்டி,
ரக்ஷாவிரொவ ஸஹா ்ரு_ுகாஸ்ரீவெ யில் 10 ல் தொஜஜியி

திதழ் என்றுரம்பித்து இி வநதை ரெநவம வ ழாவவழ் ஹ யாவி இிகுவிஸிஷுவவ ாதுவொயஎந தவுரதா இி வநவ ஐதெஷா ஸாஷுவ்வ ாணீம்' என்று இவர் எழுதிய இிவவநத்தின் ாசிையை கண்டித்திருக்கிறார். அந்தபடியா ஆக வனகுவவநவஹாவவநங்களைக் காட்டிலும் இிவவந, திற்கு ஒரு விரொஷம் இருப்பதாகச் சொன்னதும், அதிலும வாணன என்கிற இடத்தில் சொன்னதும் வாசாணிகுமன்று'' என்று எழுதியிருக்கிறார். ஹா வாகாஸிரெ யில் காட்டின நிய உத்திற்கு வி ஸாத்தில் ாட்டின ஹஜும் ஏ ஸரியானதன்று? இப்படியிருக்க ஐயத்திலுள்ள இி வநாதெவாணஸவைத் திற்கு வெஹாவாணங்களும் கூழுமாகலாம் என்பது இவரு டைய வாதம். அதற் ாக ெ கு வா ாணங் ள் காட்டுகிறார்'' என்று 18 ல் பண்ணிய நாவாடும் எப்படி யிருக்கிறது? இப்படி அவர் சொன்ன இிவவநவெஷிையைக் கண்டித்திருக்க 33-ல் 'ஹவம் வி தா வ்வா தீ' ராஜகுணவரீதைகள்' ரா வ்வ கூவதும் வீதா' என்றிவை முதலிய விவாரங்கள் இவ் விடத்தில் எதற் ாகவோ தெரியவில்லை. இங்கு அதிலும் வா ளஎன்கிற இடத்தில் சொன் தும் என்பதற்கு, ஐயத்தில் வா வஹும் பிராட்டியின் வாணை களையும் தவாயகுவா ாவெழஜை வஸ்யும் சொல்லவேண்டுகையாலே வெஹாவவ நமம ரவே டும் என்று சொல்லுமவர்கள்ரீ தா ஸ்ரீ நாரா ய யொஸ்ரீவாணள என்கிற இடத்தில்போலே வாணவஹும் ஸ்ரீவாண களையுட் சொன்னலும் வ்ய நாதீ நாழ்' ஐதாதி நா யத்தாலே இிவ நமே வெஹாகுத்தைச் சொல்லுமன்றோ? தஸ்ய இிவவநதை ரெநவ வவ ுவா வவ ுயா....இி வந வ்ய' என்று நீ ள் எப்படிச் சொல்ல கூடும் என்றுதாத்பர் யம். தள்ளுகிறது' என்பதும், புகுர ஹியாமையாலே' என் பதும் வ ுாதநா சோாது என்பது வா தாதுயும்.

34 ல் ஸ்ரீஹாஷ்வவ ி தி யும் கூவெஷவீய ாகூத் தயும் எடுத்துக்காட்டினது எதற் ா . இவர் ட்டிய இி வநவெஷுத் தத் தடுப்பதற்கன்றோ வி ஸாம் 4 ல்

சமுவேலினுடைய தகப்பனாகிய யெகு என்கிறவிடத்தில் தாதிவழிகும் ஆறு யாக கனைச் சொல்லுவதாலே இவனுடைய திற்கு வெகுகூடி முடிமென்று வளர்ச்சியிலாகாணத்தில் நாடுதீவினையில் நிலைபிக்கப்பட்டிருக்கிறது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன ஸமாயாநம் வந்தது? தாடுதீவினை யில் இவனுடைய திற்கு வெகுகூடும் கடமென்று சொல்லியிருக்கிறதன்றே? இவ்வளவாலேயே இவர் நியமம் ஓடிப்போகவில்லையோ? இவனுடைய திற்கு ஓரிடத்தில் வேறு உவமை சொல்லியிருந்தால் இவருக்கென்ன லாபம்?

ரூலெக்ஷ 35-ல் 'அயத்தில் ஸ்ரீநாராயணவரணன' என்றே, 'ஸ்ரீநாராய யொஷரணன' என்றே இருந்து அது வெகுவுவநாதமா த்தானிருக்கவேணுமென்று யாரா வது கூவாதநம் செய்திருந்தால் அவர்களை வாய்மாளச்செய்ய இந்த வா நவுதிதூதிகள் உபகரிக்கும்' என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அயத்தில் தாவே இருக்கச்செய்தேயும் 'இரண்டென்ன வொண்ணை நாலென் வேணும்" என்று சொல்லுமவர்களுக்கு ஸ்ரீநாராய யொஷரண' என்பதற்கும் ஸ்ரீஸநாராயணவர ணன' பதற்கும் வாசியுள்ளதோ தெரியவில்லை. ஸ்ரீக்கு உடையவனும் தாவே இருக்கிலும் வரணவஹம் நாலு வர 'களைச் சொல்லியே தீரும் என்றே ஆச்சான்பிள்ளை யி' தாதுயடுமென்பதை முன்பே ஊஹமா ஸ்,ாபித்திருக்கி றோம். ஆகையால் வா நவுதிதூதிகள் வாய்மாளச்செய்ய உப ரிக்கத்தட்டெ'? மேலும் ஸ்ரீநாராயணவரணாநு' என்றே ஆபாதநம் ஆச்சான்பிள்ளைக்கு ஹி தமென்று கொண்டாலும் இர 'டென்னெ ாண்ணை நாலெ 'னவேணும்" என்பதற்கு, ஸ்ரீநாராய வரணன என்று சொல்லக்கூடாது ஸ்ரீநாரா யணவரணாநு எ 'றுதான் சொல்லவேண்டும் எ 'னும் தாது யடுத் த ஒருபடியாலும் கூவையவிக்கமுடியாதா யாலே இந்த ஆச்சான்பி 'ளை வாஹத் த ாதிநவுதிதூதி 'கரஸித்தே தீரும். கூவாதுஸரீரத்தை எப்படி 'கொண்டாலும் வா நு

வரிதாழி ள் வாய்மாளச்செய்ய வரிணமுகத்தியுடையவை
களை. இப்படியிவர் ஸ்ரீஜனார்ராயணவரணாநு என்று கூவா
நம் அடியோடு கநஹிசதம் என்று நெநாளாகச் சொல்லிக்
கொண்டுவருகிறார். இப்படியிருக்க வாஜகாவஹவ்ராவதார
தத்தில் 18-வது பக்கத்தில் ஸ்ரீஜனார்ராயணவரணம் என்று
வனகுவவநாஞமாகவிருந்தால் ஜாதெநகுவவநாஹிவூாயத்தா
லே வரணவதுவூயவுதீதி தடையில்லாமலுண்டாகுமென்று
சில ஆசார்யர்கள் கூஹிவூாயப்பட்டார்கள். ஸ்ரீவிதாராதி
வாஜாவோநி' என்னுமாப்போலே ஸ்ரீநாராயணவரணாநு'
என்று நிஜெகுமமிருக்கவேண்டும் என்று சில ஆசார்யர்கள்
கூஹிவூாயப்பட்டார்கள். வதார்மாகச் சொல்லுகிறேன். இது
வரையில் ஒருவராவது ஸ்ரீஜனார்ராயணவரணாநு' என்றி
ருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார்.
இதை முன்பே சொல்லியிருக்கிறோம். இங்கு ஸ்ரீநாரா
யணவரணாநு' என்பதோடு தாயுமாக ஸ்ரீ ஹாராயண
வரணழி' என்பதை எடுத்திருக்கிறார். உடனே ஸ்ரீ ஹாரா
யண வரணாநு என்றிருக்கக்கூடாது என்று வாதாடுகிறார்.
இதென்ன விநோதம்! இதென்ன வராசமுகுமுக்தி! இது
என்ன ஸாஹஸம்! பாருங்கள்!! இவர் வகுல விஷயான்களையும்
நுனிப்புல் மேய்கிறவர்கள் என்று அவலீலையாகச் சொல்லிவிடு
கிறார். உதவி அன்றோ இங்கு வெஹுவரணவுதீதிவிரோ
யி. ஹ வவநமாயிருந்தால் அந்த விரோதம் எங்கு போய்
விட்டதோ தெரியவில்லை. ஒரு ால் ஜாதெ வவநம் அந்த
விரோதத்தை விழுங்கிவிட்டதோ. ஸ்ரீக்குமுபாயத்வ கொள்
ளில் ஸ்ரீஜனார்ராயணவரணழி என்றுமிருக்கலாம். ாதெ
வநத் தக் கொள்ளலாம் என்று எந்த ஆசார்யர்கள் கூஹி
வூாயப்பட்டார் ளோ தெரியவில்லை. அந்த கூஹிவூாயத்தை
ஆச்சான்பி ளைக்கே ல்பிக்கலாமே. வேறு ஆசார்யர்களைத்
தேடுவானேன்? ாலென்னமே ணும் என்பது இப்படிச்
சொல்லவிட கொடுக்வில்லையென்னில் ஸ்ரீநாராயணவர
ணாநு என்று கூவாதாயும் கூஹிவூதகம் என்பதற்கு அந்த

வாழும் முழுவதுமே இடங்கொடுக்கவில்லையென்பதைப் பல டவை சொல்லியிருக்கிறோம்.

36 ல் உலகாயுவிகளை மாத்திரம் நோக்கி ஒரு விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆச்சான்பிள்ளைக்கு 'ஸ்ரீ ஸ்ரீமந்நாராயணவரணாரு" என்கிற சுலோகத்தில்தான் தாத்பர்யமென்று கொண்டாலும் ஒருவிதமான தொந்தரவும் செய்ய முடியாது. அதின் ஆகாரத்தைப் பிறகு வெளிப்படுத்துவோமென்று.

உலகாயதர்களை மாத்திரம் குறித்து நாம்போது ஒரு விண்ணப்பம் செய்கிறோம். அதாவது 'நாலெட்டு ணும்' என்று சொல்லுமவர்கட்கு லகுத்தியங்களும் பராதீனங்களும் பிரதிகூலங்களும் தேகாத்மாபிமானமும் பகவத்விஷயாதிகளில் அருசியும் ஸ்ரீமந்நாராயணவரணாரு என்கிற சுலோகத்தில் தாத்பர்யமென்று எப்படி சொல்லலாமென்றோ? அப்போது அந்த அர்த்தத்தை ஸ்ரீமந்நாராயணவரணாரு என்கிற சுலோகத்தில் எங்கே தடுப்பார்? அது இஷ்டமானால் ஒரிடத்திலெடுத்துக்காட்டவேண்டும். மஹாவிஸ்வாஸ பராயணரான ஒருவர் ஸ்ரீமந்நாராயணவரணாரு என்கிற சுலோகத்தை அநுஸந்தித்து ஸ்ரீகாரி ராஜபோக ராருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணவரணாரு என்கிற சுலோகத்தை நமே ஹரிஷ்யதென்று எற்படுத்தினாலே வரணாதிகி கதறு' என்கிற ஸ்ரீஸூக்திக்கு ஹரிஷ்யதே என்ற சொல்லை வழியில்லை. எப்பொழுதும் இவருக்கு ஸ்ரீமந்நாராயண வரணாரு' என்கிற லக்ஷ்யரூபமான லக்ஷணமிருக்கிறதன்றோ?

இரண்டென்ற எண்ணுது என்கிற இவராசார்யருடைய லக்ஷ்யமோவென்றால் ஸ்ரீ ராமாயணவரணாரு' என்பதே சுலோகாந்தரவம் என்று சொன்னாலும் ஜீவிய்க்கும். இதுவே வேண்டும். ஸ்ரீ ராமாயண வரண என்

வொண்ணுது என்றன்றே அப்போது கூடும். வாக்நவலி தூஷிகள் ாமரசிகங்களை. உரணவதும் ஸ்ரீயின் உரண கஜையும் சொல்லுமென்றிவர்களிசைத்தாலே த-வ கூகி ஸிசுகாமன்றே என்பதே.

விஷ்ணுத்தில் 6 ல் ஸ்ரீ ஸாராயணவரணி' ஸ்ரீஸஸாரா ரணவரணாநு' என்று இருந்தால் ஸ்ரீயின் வரணங்களையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம். இவ்வதநம் இருக்கையாலே அப்படிக் கூடாது என்கிற ரக்ஷாகாரருடைய ஹிருதயத்தை வடி என்றே வடாநு என்றே சொன்னல் வடத் தயும் க்ரஹிக்க லாம். வடள என்றல் படத்தை க்ரஹிக்கமுடியாது என்பது போலுள்ளது இது' என்று ஆக்ஷேபித்தார். இதில் என்ன தோ ஷமுள்ளது. வட வடாநு என்ற இ' த்தில் வடத்திற்கும் ஸ்ரீஸதோ நாராயணஸ்ய உரண வரணாநு என்கிற இடத் தில் ஸ்ரீயின் வரணங்களுக்கும் என்ன வாசியுள்ளது. உவாத ஸவைமோ கூடாஸாஸ்த்ரத்தைச் சொல்ல சக்தியற்றதே. வதநம் செய்யும் ார்யம் எ உ துஎன்கிற ஹிருதயம் ஸ ஹேதுமாகாதோ. இது ஒருபுறமிருக்கட்டும். ஸெவ தவட ஸெ ஆதவடாநு என்றிருந்தால் யஜ்ஞ ஆதவடத்தையும் வா கிக்கொள்ளலாம். ஸெவஆதவடள என்றுலோ அது முடியாது என்பதுபோலுள்ளது இவ்வாக்யம் என்று ஒருவர் சொன்னல் அதற்கு என்ன பதில் இவர் சொல்லப்போகிறார்? யஜ்ஞ ஆதஸ வமில்லையே என்று சொல்லபோகிறார் இதற்கு மாதாநம் ஆ துப் உ ளபோது ஸாவ்வா யவிஷயத்தில் ஸ்ரீஸவ்வம் இருந்த தோடும் இல்லாததோடும் வாசியில்லை என்பதே. ஆ ரக்ஷா ாந்தத்தில் 56 ல் சொன்ன விஷயம் ஸஜாதமென்று ஸித் தித்தது. இத்தால் 5-ல் அயத்தில் வரண அயமே ஸஷ மா த் தெரிவித்திருப்பது கொண்டும் நாராயணஸ்கிற ஒரு ய திக்கே ஸர ரணைரஆஸ்ரயதெ ஸ்வாதிதமாகிறது எ பை, எளிதிலறிந்துகொள்ளலா என்கிற திருவுள்ளம் கொண்ட ஆச்சான் பி ளை" என்று எழுதியதும் மிகவும் வாயிதாயுக்தம் என்று தீர்ந்தது. ஸவாத்ர ஸெவஆத

ரோநய, வாதுரவிஸிஷ்டம் தெவஹதரோ.நய என்கிற இடத்தில் ஸ்பஷ்டமாக வாகவவதநம் இருப்பதாலே தெவஹதத்தின் ஒருவனுக்கே ரூநயநகை ருகூம் தோற்றுகிறது என்கிற வாக்யத்தோடு இவ்வாக்யம் ஒக்கும். இவ் வாஹத்தைத் தடுப்பதற்கே அன்றோ விமர்சக்ரந்தம் பிறந்தது.

ரமிகெஷயில் 55-ல் 'உத்தரமீமாம்ஸாவாமி வாதங்கள் வீணனவையென்பதை வ்யாஸாணி ர்கள் நன்குஉணர இவ்வளவே போதும். மற்றுமுள்ள அவருடைய உக்திகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக் கழிக்க ரூவஸ்யகதெ இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விமர்சக்ரந்தத்தில் 3-ல் 'ஜாதெரூகவவநஸ்யத்தில் வாகவவநம் வாகவவநத்தைச் சொல்லுகிறதென்றே ஸாஸ்த்ரகார்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஜாதெரூகவவநஸ்யத்தில் வ ருகூம் கூயுமாவது எங்ஙனே", 4-ல் இந்த வாஸாயிகரணநாயம்வைஹாவவநத்திற்கு வாகதம் யும் சொல்லுமிடத்தில்தான் வரும் என்று ஆக்ஷபகர் நினைத்திருக்கிறார். வாகவவநஸ்ய.....ரூவமதெ" என்பது பாட்டதீபிகை. இந்த ந்யாயத்தைதச் சொல் துண்டு". 6-ல் ஆக வரணவதம் நாராயணவரணத்தைதச் சொல்லுகிறது. அதற்கு மேல் இவவநம். அது எதற்கு இகூத்தைச் சொல்லும். நாராயணவரண கரூக்குத்தாலே. அப்போது இவவநம் எதைத் தள்ளும்.... முன் ஆக்ஷபகர் வாகவவநவைஹாவவநங்களால் வம்மெவுயில் வ்யவஸ்தையில்லை. இவவநம் இரண்டைடத்தான் சொல்லும் என்று சொன்னரே. அது ரூக்ரூதத்திற்கு எப்படி வாயகும். பாதகடாயிராவிட்டால் அந்த நிரூபணம் ரூவஸ்தமாகாதா? வந்த ரூஷிவசி த்தின் மேல் இவவநம் வந்திருக்கிறதே அந்த ரூஷிவசித்தின் கூயுத்திலுள்ள வமெஜெவை யைத்தானே வசநம் சொல்லும்' 7-ல் "ஆகையால் இவவநம்... தள்ளுகிறது என்று ஆச்சான்பிள்ளை சொன்னது இப்போது ரூவஸ்தமாய்விட்டதன்றோ?" 12-ல் இனி ஆச்சான்பிள்ளைக்கு ஸ்ரீநாராயணவரணாநு என்று ரூவாஹநமே ஹித

மென்று சொன்னதை விமர்சிப்போம்.... இதற்கு என்ன ஸமாதானம்" என்றிவை முதலிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. இவைகளையும் எடுத்து விசாரித்துக் கழித்து விட்டு இவ்விதம் எழுதியிருந்தால் அழகாயிருக்கும். இவருக்குத் தான் சரியான ஸமாதானம் வரவேணுமென்கிற நிலைமை யில்லையே. இவைகளையும் எப்படியாவது கழித்திருக்கலாமே. அந்த ப்ரவ்ருத்தியும் கூடாதாயிவிட்டதே.

57 ல் 'யூதர்களுக்கு ஸுவிசேஷகர்களை இகழ்ந்து விட்டார்களே' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவும் பொருந்தாது. ஸ்ரீகாகிளவுணத்திலும் ஸ்ரீவாராஹியி யிலுமுள்ள வராஹமித்ர வசதுவழி என்ற காரிகா தாரண சக்தியை ஸேவித்தால் உண்மை விளங்கும். ஹஸ்தில் உதவிபிருந்தாலும் வராஹரும் ஸ்ரீயின் வராஹங்களையும் சொல்லலாம். ஆகையால் வேதவ்யாஸரே ரவேணும் என் கிற நியாயவிரோதமான வேறுவழக்கியின் ராஜத் தவறு வதரிம் பண்ணியன்றே முதலிரண்டு ராசி ககள் வருகின்றன. இதுவிஷயத்தை முன்பே விரிவாகக் காட்டினேம்.

வராஹகிருதுவிசேஷமுஹூர்த்தில் ரகஸ்யவிளொவராஹமுகா சி யிலும் வாஜி ராஹஸ்ரவசாரதத்திலும் அயத்தில் அிவராஹவிஷயமாக எழுதியிருக்கும் விஷயங்கள் சரியல்ல வென்று நிரூபணம் பண்ணுமிடங்களில் சரியன்று" யூ மாவது எங்ஙனே" ஆ வாஸாயிகாரணந்யாயத்தை வேதவ் வராஹத்திற்கு மாத்திரமாக விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டிய தில்லை" 'அிவராஹத்திற்கு எங்கேயும் வேறு ங்'யை யூ மல்ல என்பதும் சரியல்ல', ஜாதிகாரணமன்று' அது எப்படி ஜ ஜாதகத்திற்கு வராய ம்" விசேஷஜ்ஞ யூவெளையை இ 'ணுமறியவில்லை என்றுகிறது", அிவராஹத்திற்குச் சொன் து பொருந்தாது' இதற்கு என்ன ஸமாதா ம்' என்ன உ.ிஷணம் இப்போது ஏற்பட்டது என்று இவ்விதமா உக் தி ள ஜயொழித்திரு 'கிறது. ரகஸ் 'ரந்தத்திலோ என்றால், தம்முடைய சுவழியை நிகமித்திருக்கிறார்'; ஸ்ரீயின் உவாயம்

ஊசலாடி ‘ெ ாண்டே யிரு ‘கிறது என்றே விளங்குகிறது’ ‘ஜீஜ¯வான வழியில் வாய் திறக்க வழியில்லை’, அ ர் திருவுள் னம் இன்னதென்றே தெரிந்துகொள்ளமாட்டாத ர்கள் அ ரைத் தூஷிக்கப்புறப்படுவது வெகு ஆச்சர்யம்’ ‘இவ்வளவு பல் பூஜமான வாதத்தை வைத்துக்ெ ாண்டு தூஷ்ணீமிராமல் மஹா சார்யர் ஊப் பழித்து எழுதப் புகுந்தது ஹாஸ்யாஸ்பமம் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக்கொண்டு போதுபோக்குமவர் கள் வீணு வஷநகூ சுவிசஷமும் செய்யப்புகுந்தது’ ‘கூநெந ஜ்ஞாதுனோ ஷஹாதீஷாம்ஸகூகூவெ வுஜ்ஜித ஹவதி’; ஸொ ஜ்ஞா ஹி தெ, ஜ்ர உ·ஜ்ஜகூவயிதுதவாஜ்ஞா’, கூதுஜ்ஞ கதி வுவி ஸமுத்திலே பரந்து புழுதிப டத, ார் ஆடம்பரமோ அதி ம்’ தியுஷ்டாய் ரழுதுகிறார்’ ஒரு ஸஜ்ஜயத்தை ஹி நித்து அந்தோ இத்தனை ஆ ாரங் · செய்கிறீர் ள்’ ‘நட்பமான விஷய ளி· சிறிதும் ஆராய்ச்சியைச் செலுத் தாதே’ ஸ்ஷ ாஜங் · செய்வது விஜயஸாஜ்ஜுஜ்ஞாநவெ யாயத்தே. விளக்கும் பூதுயிதுா ாஜ்ஜி’ ‘ஸா ஜ்ஞாயதுகளில் கல·ங் · ஸஜ்ஜிக்கும்’ ‘ஜ்ஞஜ்ஞ¯ஜவிஜ்ஜுஜ்ஞி தழி ஸவதுயா ஜநழி’ நுனிப்புல் மேய்வார் அ ற்றிலே பூ ஜும் ெ ா துவாரிஹாவெஷகூநிஜ்ஞாநமென்று பலதட சொ· ஞலும் வ்ஞாநரா்கியா ாது இவரெழுதி ப·்தி ஸாயிவரே மீ·டும் ாஜித்துப் பார்ப்பரேல், யஜ்ஞ ாஜ ந வஜெயுங் ஜுதுாஜியி· வர வரணாயதுத்திற்கு இல·ா ர்’ இந்த பூ திவகூஜி ளின் ஜ்ஞாநநிலை ம எத்த க்து ர·்ப த யார் ஞாமறியார் அப்படிப்பட்ட குற்றத்திற்கு இலக் ாகும்படி ாவி இயற்ற·்ற இ ர்.....ஜ்ஞர்வதெஸவஸ்வஜ காஷ மும் என் த் தட்டுண்டோ’ ஜ ஂ வுாஹதுதெவநவிவகூஷ ெ ாzஷ முெ து’ ஜதி ஷ்டுவணுவுஜஸுநம் ஷ்டுதுாயதுாவாரிஜ்ஞாநமே வ ஜஸுயதி” என்று இவை மூதலிய உ·திகள் பூயொழி·ப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி எழுதியிரு ‘கிறோ எ·்று வீரரா ாசாரியருடன் நாம் நேரில் ப்ரஸ்தாவம் பண்ணும்போது அவர் ஜந வாஸம்செய்துவிட்டு,

'அந்த ஸ்வாமிக்கு ஔவஷிக்கக் கூடாது என்றுதான் திருவுள் னம் இருக்கும்.ஔவ்யுஜா வு பூகீ:, என்ன செய் ார்?'என்று சொன்னர். இப்படிப்பட்ட ஸுஹாவம் இவருக்கு, தகும்' என்று அப்போது நினைத்தோம. இவ்வு திகள வுயொமித் திருக்கிற இவர் யார்? அண் ங்கராசாரியார். யாரை உத்தே சித்து வுயொமித்திருக்கிறர். உத்தமூர் வீராகவாசார்யரை த்தேசித்து. இந்த விஷயத்தைக் வனித்துப் பாருங்கள்.

இவ்வளவு நிரூபிவணம் செய்ததாலேயே ரகஷாஸ்ரீத் தின் ஸவஊா ஸுகளும் இப்படிப்பட்டவை ளை என்று எளி தாக அறியலாமாகையாலே இவ்வளவே டு நிற்கிறோம்.

இதற்குமேல் இதுவிஷயமா அவர் எவ்வளவு க்ரந்த களெழுதி போதிலும் நாம் அதற்குப் பதில் எழுதப்போகிற தில்லை என்பதையும் அதற்குத் தடமான காரணத்தையும் முதலிலேயே சொன்னோம்.

யூயுவிஜான்கள் அவரு டய ஸுதஸுவிஷயூஸ்ரீத் ளையும் நம்முடைய இந்த க்ரந்தத்தையும் ஒரே ஸமயத்தில் ை யிலே ை த்துக்ெ ாண்டு ஒவ்வொரு விஷய களையும் பார்த்து உ மை ய அறியவே ண்டும் என்கிற வுாயூனை யும் முன்பே செய்திரு கிறோம்.

இ கு மிகவும் மு கியமான அம்சமொன்று யூயுஜர் ால் அறியத்த து. அதாவது நம்முடைய இந்த க்ரந்தத் தாலே ஔவாயுஸுதிகூரகஷாஸ்ரீத்தி விஷயொவவாஹ நவு ரம் முழுதும மயாவத்தாக யூயுஜர் ருக்கு ஜூாத மாய்விடுமாை யாலே இது ையில் வெளிவ திரு கும் அவ ருடைய ஸக க்ரந்த ருடையவும் விஸிஷ்டாத வுாயூ விஷயமான ந்தங்களு டயவும் விஷயொவவாஹநவு ாரம் ஸவஸுமும் வுாலீவாலா நுாயெெிநவஸுஹ ஜூாதமாகும் வன அவருடைய வாதி ூவாயுஸ்ரீவிஷயமா ஸ்ரீ ஹி ம ாஞைஹாெஶிகுல் ஸ்ரீசைலபூர்ணுகுயவாாாஹி ஸ்ரீவாதி கிகளில் அருளிச்செய்யப்பட்ட களும், வதாசிபூர்வவ்யாஹ

வகி வூஹ்பதிகளாலும் வரிஹரிப்பதற்கு சுமூகமுங்களுமான உ-ஷிணங்களில் ஒரு உ-ஷிணமும் சு ோசாதமும் இதுவரையில் இவரால் வரிஹ்பதமாகவில்லையென்கிற சுமூம் எளிதாகப் புலப்பட்டே தீரும். ஆனையாலே இவர் ரக்ஷாவிலுள்ள நஹாவவு ாஸினகையில் 9-வது பக்கத்தில் தொரிகூறுவணைநத்திற்கா வேதான்நான் ஜநித்தது என்கிற அம்சத்தை ஹாவுகர்கள் அறிவார்களா" என்று சொல்லியாசைப்பட்ட ஸ்ரீஉதொரிகுஸ்ரீவ-ிவணைநா-ிவமான ஜநநஹஸ்யத்தைப் பெற இவர் கீஹித்தும் ஜநாஹாரத்தில் வோணைத்தைப் பண்ணிற்றிலர் என்று வோஹ்யபதாரமாகத் தீர்ந்தது என்பதே.

மற்றொன்றும் அறியத்தக்கது. அதாவது சில வருஷங்களுக்குமுன் ெளிந்த இவருடைய சில க்ரந்தங்களை முழுதும் பார்த்து இவாது விஷயபாவவாஹநவைவரியை நன்கு அறிந்தபடியாலே யே ஸ்ரீஉஹஸ்துயவாராஹஸ்ரீவ-ிவணைநாளில் வதாஹ்யாநிவெஸாஹி ளாலே மாத்ரம் ஒ ஜ்ஞதமான ஒருக்ரந்தம் வெளிவரப்போகிறது. இது தி ணம். அக்கிரந்தத்தில் ம குவெகுவிதமான ெருமதி ளை அளி கப்போகிறோர் அனை ளை நாம் வா கி கொள்ள ஸஜ்ஜர்களாக இருக்கிறோம். இரு வம்வூஹாயத்திலுமுள்ள ெயுவஸ்வி ஹான்களே! நீங்களும் ூஜைசெய்து, வரப்போகிற அவருடைய க்ரந்தம் நம்முடைய வெருமதி வூ-ாநத்திலேயே நின்றுவிட்டதா? அல்லது விஷயங்களைச் சிறிதா து உபபாதி கிறதா? என்று விமர்சம் ெய்யும் விஷயத்தில் ஜ்ஜர் ளாக இருக்கவேண்டும்.

ஸவ ஔஸாரதிவு வெயஸ்ய யஔவொ ஹவதி" என் கிற இடத்தில் 'ஷஷ்டீஸ்ருதெ பூவைய்ருஜீ ராஸ்ர கியாயாம் நிஸ ஸாஸம் வெந ஸவஔஸாரதிக்ஸ்ரவஸ்ய ஹிஜுஸ்ய்ருநய ஸ்ருஸ்ய ஸ்ருவஜுஹுநாநயஸ்ருஸ்ய வ்ருதிஹ்ருதாநாதி நிருயெந தஸ்ய பூவைய்யும் ஷஷ்டீஸ்ருதெ ராஜவெயஸவஔஸாரதி கஸ்யொவிஸ்ருஸோநவஸ்ரம்வராஸ வாஸ்ஸவாரதயாஔ வெஸ்ய்ரும்வ ஸிஜுராஜ்ஞெzவ்ஸ்யம்வை ஸீரா ஸஸெக்ஸ்ரயஸ்ருஉவவணிஸ்ருதம் என்று எழுதிய விஷயத்தை கநாஸாரித்து இவருக்கு ஸீரா ஸகார்கள் பஹுமானமாகக் கொடுத்த ஸ்ரு யஸ்ருவணிதர்" என்கிற திருநாமத்தை ஹவிஷ்ருத்தான க்ரந்தத்திலும் நில நிறுத்திக் கொண்டாரா? அல்லது வொவவதி மா வில கிவிட்டாரா? என்பதையும், இரண்டென்ன ஒண்ணுது என்பதற்கு ஸ்ரு விசொஷத்தை காண்பித்தாரா? அல்லது அது விஷயத்தை மெள்ள விட்டுவிட்டாரா? என்ப தும் அவச்யம் பராமர் சிக்கவேண்டும்.

அவர் எழுதிய விஷயங்கள் முழுதும் இத்தனவே. ஆகிலும் இவ்விரண்டுவிஷய ஸ்ரீ முக்கியமாகப்பராமர்சி கவுட.

வன ஸ்ருர ஔவ ஸ ஸ்ருராஸா கூஸ்ரதீநா வஸ்ரிவஸ்ருவ கூஸிண

ரீதிஸ்ருராஜிதி வை ஸ்ருர்zzஸா விஷயெz நாஔரஸ்ருதா

ரஜுராசாநாஜாவெ்ருந ஔவெநாவாயஸ்ருவெயிநா

கூஸதா ஜ்யாவ்ரம் வெய ஸ்ருகிஸ்ருதாயஸ்ருவொயிநீ ।

ஔதி கஸ்ரதாம்பகூஸ்ரவ, திருமலை நல்லான்வகூஸ்ரவதிஸ்ரு

ர முரா ரநாஜஔவெந விரவிதா

தத்ரவொயிநீ ஸம்வஸ்ரிணஸ்ரு ।

ஸ்ரீ தெ ரஜுராசாநாஜஜஹாவெஜிகூய நஜ ।

ஸ்ரீஜதெ வெஔாஜுராசாநாஜ ஹாவெஜிகூய நஜஃ ॥

ஸ்ரீஜத ரஜுராசாநாஜ ராவெஜிகூய நஜ ।

ஸ்ரீஜதெ நிஜசாஜுஜஹாமாரரெ ந

ஸ்ரீயஔாஹிரிநாயாய ஸ்ரீ தெ நாராய ராய நம ।

ப.	ம்.	அ-ஜ்ஞ.
6	4	த்வரூபமான
9	23	ஸதா
10	6	கிரூர். நாலாவது ஸ்தலம் ஜந்தாவ தொடு தல்லியமாகயாலே தனித்துக் கொல்லவேண்டியதில்லை. ஆக
15	9	இப்படியானால்
17	9	விஸ
18	14	வாஹிக்கவும்
21	1	ஸம்வாஸிக்க யாசிவத்திற்கு
	24	யாம நிஸ ஸாஸ
6	15	கிடைத்த
7	10	இனைந்து ஆகி
1	15	நீரத்தையும்
3	8	ப த
35	16	தூவஸீ ஹ
	17	வில்லை. இவ்விடத்தில் ஜிவவநத திற்கு வேஹாகாயடுகாகவும் விஸ உண்டு. ஆகையாலே ரகூஹாகாரர்சொன்ன ஜிவவநமெ ஷதியும் சேராது என்று சொ னதற்கு கிஷ்யவாந டுஷ்டா ...தி' விஸேஷ வியியா வாணிநி நியமித்திருப்பது வாஸ்த ம். இதனால் எந்த இடத்திலும் வேஹாவவந யா நத்தில் ஜிவவநம் ரலாமென்று நெஞ்

ப ம்.	ரி	ஸாஜழ.

சிலர் நினைக்கவாவதுமுடியுமோ வா
வுகிவிஸஷவாவியா தீருஸவைத்
திற்கும்வீவுகிவிஸஷவாவி ா ஊ
ருஸவைத்திற்கும் கூவொநாஸா நி
மிருப்பதுகொண்டு வயவுவஸாஹுஜா
னி ஸவைங்களிலும் வதீஹாயபூஜி ஸ வ
ங்களிலும் கூவெம ாலாமென் கூடு
மோ'' என்றிவை முதலிய பதிலுரை
கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கவ
னிக்கவேண்டும். தீஷயுவாநவபு
வொ நிதயம் '' என்கிற ஸாமதூத்
தைக்கொண்டு வரண என்கிறவிடத்
தில் ெ கு சரணங்கள் யபுமெ ்று
யாராவது பிசான்னர்களா ? இதென்ன
ஜெயாவிஜயிதம்! இதென்ன ாகூயா ய
ெ ளஸமப்!! இதென்ன ஸாஜுவிஜுதா
நவிஜுஜிதம்!.! பாருங் ள். இங்கு.

38		ஸ்ரீகாஸிகாஉவெபுணகாரருக்கும் அ
		ர அனுஸரித்து ஸ்ரீஜெஸிகனுக்கும்
40	12	வனகூகுவத்தை
	25	வாயகும் வாய மா
41	16	தீபுத்திருக்கின்றன
44	3	வ ாயில் இவ்விதமதி வைப மு ள
		இவரால்